جو مہر اولیا مہر الٰہی   جو قہر اولیا، قہر الٰہی

کاشر سلطانی

در حالاتِ جامع الکمالات صاحبِ کرامات حضرت سلطان شیخ حمزہ مخدوم رحمتہ اللہ علیہ

من تصنیفِ لطیف شاعرِ گرامی عبدالوہاب صاحب پرے

بحسنِ سعی پیر سیف الدین صاحب مسعودی

حسبِ فرمائش

شیخ غلام محمد اینڈ سنز تاجرانِ کتب مہاراج گنج

[illegible]
باہتمام شیخ محمد ... تاجرالکتب ... سرینگر

بار اول تعداد ۱۰۰۰ ہدیہ فی جلد ۵

اپریل [illegible]

بِسمِ اللہِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیم

حمد تس یم ظہور پانہ کرُن	آسمان دزمین بہانہ کرُن
آسمانس ستارہ تھاون شوب	مشرق و مغرب و شمال و جنوب
چھو مقدر ہمہ باندازہ !	وقتہ وقتہ بنان تر و تازہ
آفتابس دوہس کرُن آرام	مشرقس صبح مغرب اندر شام
زونہ پوزت چھ پرتہ وقتہ تعداد	ساعت تہ ہر گاہ چھہ آسان زیاد
گاہ تہ ندر تہ گاہ چھہ آسان ون	چھو مقدر بہر نفس موزون
یت زمینس ز آدمی گردش	تھاون از فیض قدرتک ورودش
آدمین دژن شرف ناکے	کینہ سین پاک کینہ بنا پاکے
آدمین اندر چھ بڈ اسرار	دپونت اندر پتے ہنو اظہار
نورای از خاک انبیا و رسول	قطب ابدال غوث و اہلِ قبول
ہمہ پیغمبر و نبی خاکے	درای پاکان ز ہمنع پاکے
عارف و عابد اولیاء اللہ	مست و محبوب ہم حبیب اللہ

یاالٰہی بوچھوں سٹھاہ بدکار
ازعنایت مہ بار لوڈ اوم
مہ کشیفس کرم زرحمت پاک
بڈخدا بڈگناہ مہ بخشم
تہ خدائے جہان بوچھوں بندہ
چھومنہ کاہنہ بیہ الگاہ تہ سیوا
کنو کھڑی ون مہ چھوم نہ کاہنہ کار راہ
تہ ہیں فضل و مرحمت کرتم
عفو کرتم ہمہ گناہ از تام
رچھتہ آئندہ ازگناہاں مے
ازگناہان آس رب لدت لیس
روسیاہ موسفید بہ کرداز
چانہ دربارہ بڈچھہ رحمت عام
ازکرم کرتہ مے بلطف کریم
چھوس نجرم وخطا سٹھاہ بدکار

چھوم زجرم و خطا گبو متو بار
آب رحمت تت ملس تر اوم
تہ سیوا چھمنہ کاہنہ جا یا بیاک
درپناہ آس ون پناہ بخشم
سرفگندہ زجرم شرمندہ
چھابیہ کاہنہ خالقا تہ سیوا
تہ سیوا چھوم نہ کاہنہ دربار راہ
سینہ از نور کرمت بہ تم
واننا وم مہ اندر بہ اسلام
رٹھنہ درسایہ پناہان مے
تابہ سیتن چھشرہ کرت مولیس
وکہ کھت آس از ہمہ دربار
چھوی کریم و رحیم و رحمان نام
رحم لے خالق روف و رحیم
مغفرت مہ کرم تہ چھوک غفار

در نعت سید الکائنات علیہ افضل الصلوٰۃ واکمل التحیات

پس سو نور نبی تجلوہ سپین
اولیاء انبیا نہ ھم مرسل
آدمس پہ واتو نورک بوی!
ملکو سجدہ نورہ سی کن دتو
فیض حق آدمس نوزال نور
پھوہوی فیض ھم پہوی اسرار
آدمس نش لشیث واتوی نور
پکوات پہ تا بہ ابراھیم
یوسفس آسو تیوت حسن وجمال
واتو اسرار نور تا موسیٰ
آدو نور نبی لعبد اللہ!
گنہ ژجتہ سپین جھان روشن
فیض نہ نور واتو در آفاق
فارس و ہند و سند و ہندوستان

پا غم وسوز حق تجلوہ سپین
غوث نہ قطب کامل دا اکمل
تل نہو آدمی ملائک خوی
نور نے بار سر مولا ھستو
آد عالم آمس لشہ بظہور
بیت جہاں لس اندر دکان انوار
ادہ از نوح دراو نو سو ظہور
آسو ہر کینہ نور کوی تعظیم
پورا آمس نہ نور کوی مثقال
پکو پہ سرتا بہ حضرت عیسیٰ
فول گل مظہر رسول اللہ
گو تر و تازہ دینکوی گلشن
از عرب گو تہ پیو بروم دعراق
چین ماچین ترک و ترکستان

در بیان شجرہ سلسلہ سہروردی از حضرت علی کرم اللہ وجہہ

پس علیؓ ولی ولایت مآب
دلتو نہ زینت بدین از تقوٰے
در سخاوت سو آسو لاثانے
شیر جبار تس چھو پیومت ناو
شاہِ مردان صاحب دلدل
از سیادت سو پنکوی منبع
ہمہ اسرارِ حق تہ فیضک نور
دراو تس نشہ نن سو نورک بوے
پکو رسینہ بسینہ سوی اسرار
سو چھو بینا ہو بلنئے این کاخ
تتہ تھرہ زنگہ رنگہ پھلمت گل
یرت گلس چھے اکے دکا پنچ بوے
قطب و ابدال و عارف و اوتاد
مہ چھو مطلب بو ہا وہ مردی ون

بخلافت گری بہ تختِ جناب
آسو یکتا سو شاہِ جود و سخا
در ولایت سو گنج سبحانے
در جہاں کا ہنہ نہ تیھو دلبراہ دراو
گلِ اسلام تہرہ تمسنزہ پھُل
در امامت سو نورِ حق چو شمع
تس نشہ دراو گنج حق پر نور
فیوٗر سوی فیض ادہ در ہر جوی
سو چھو گلشن تہ اولیا گلزار
یم ژدداہ سلسلہ چھہ متہ شاخ
شکل پیچان گلاب و ہم سنبل
یرت دکانس اکے خزانچ جوے
سارنی واژ تا علیؓ بنیاد
لکھ پیران سہروردی ون

دوم شجرہ حضرت امام حسنؓ
شیخ حسن بصری
دوم خواجہ حبیب عجمی
شیخ داؤد طائی
شیخ معروف کرخی
شیخ سری سقطی
حضرت جنید بغدادی
شیخ ممشاد دینوری

۵

حضرت شیخ احمدؒ دیہ نور | از عنایت کردم مہ دل مسرور
بہر شیخ محمد عبد اللہ | سہروردی سو عارف باللہ
حضرت شیخ وجیہ دین پر نور | تس خطاب ای خفق مشہور
شیخ بہاءالدین زکریا نام | مفخر فیض مظہر اسلام
حضرت شیخ شاہ ضیاء الدین | صاحب لولاک تاج اہل یقین
حضرت شیخ شہاب الدین[13] شہ | شیخ سہروردیان مشہور
عارف دہر شیخ صدر الدین[14] | فیض حق ترا وتم بروے زمین
حضرت شیخ رکن الدین[15] یکتاہ | صاحب جود و صاحب تقوے
میر سید جلال الدین[16] مخدوم | ہم حسینی و ہم بخاری بوم
حضرت شیخ سید محمود | ناصر الدین خطاب سیف مود
شیخ حامد[17] کبیر و ہم مخدوم | سید خاص جید معلوم
شیخ سید محمد[18] عالم | ہم لقب در جہان ابوالقاسم
حضرت شیخ[19] سید رکن الدین | چھوی ابوالفتح تس نقش نگین
شیخ سید محمد[20] ثانے | آسو مخدوم قطب ربانے
حضرت شیخ[21] سید حامد | غوث آفاق رہبر و مرشد

حاجی عبد الوہاب[22] سید شیخ
میر سید جمال الدین[23] مخدوم
بحضرت سلطان
ماونی راہ چہار و ہم عرفان
پس بیس دور دور سلطانے

بیہ جیب و مریدہ فیض حص
اتہ طرف فیض اندر اژن ماص
چھو تیمن وی سدہ اندر خدا رحمت
چھ یروارہ چھی ہرہ از خدا امت
چھیوی بہچوی و وعدہ اسہ بہ تاویلہا
سر بانہ ٹہراو و احوال شمروا دانان
میہ سرین چیرہ و دانش لطف
سرکنم سر بیہ عین رضا
سیٹھ حضرت سلطان

یاالٰہی بپاس حضراتان	بیہ از بہر حضرت سلطان
دونون عالمن کرم یاری	زاہ مہ تھادم بدی نہ بیکاری
بیہ تھادم ہمیشہ خوش گذران	دم بہ اسلام عاقبت ایمان

منقبت حضرت سلطان شیخ مخدوم رحمۃ اللہ

بوزہ مے واد حضرت سلطان	کرہ مے شاد حضرت سلطان
یادِ سلطان چھوم مہ دہر دم	کاسہ مے غم تہ چھوم مہ سوی رحم
چھوم مہ ڈسایہ بیہ سرمایہ	حکم سلطانہ سند چھو پریب جایہ
چھوس بو سلطانہ سنہ کو چکیہ ہون	ہرت الکھاہ زانہ قدر و قیمت میانو
بوتہ چھوس در دماغ سلطانے	درجہان ہیر میانو چھو لاثانے
از بشارت مہ وارہ چھوم معلوم	ہم مریدانِ حضرت مخدوم
تم سنجلدِ برین اٹن ساری	چھو بکھان شیخ آں حسن قاری
میر سید جلال الدین مخدوم	آسو کیس اندرہ بااہلِ علوم
ہاتفین بمس کرن آوازہ	چھی بشارت زحق سیٹھن تمن

چھوم و سلیمہ حضرت شان
سہروردی طریق صاحب ارشادن
چھوس بو از جان و دل فدا اسکن
فندوری ٹھاوتم خدا بہ
بیہ یا ٹھن ویان بو چھس چھوم
سو تہ پیر سنم مرید و رتقدہ

7

چھ ویان دل بدل چھو آیینہ
شوقہ سلطان چھوم مہ در سینہ
مہ آنم صرف حضرت سلطان یاد
چھوم بہ کارہ ستہ سندی امداد
ابو ماب چھوک مرید محبوب
حب مطلوب طالبس ذوبہ
دوکی ٹھاو حب سلطان بوم

تو نہ کنز دی یون غلام فرد
دریمان حالات چھو
و اٹھائی کی سلطانی
بیہ ٹاپیون کوچھ

مه ولس شوق حضرت سلطان — لوکے یو همیشه از دل و جان

آسو بیناه یه کرمنون گمنام — آسو بر نام شیخ نت انجام

سوی مه آسوم بخور وسالے یاد — آسو هر دم سو بیت مه اوراد

شش مصری سو بیت زن شکره — سو پر ان مه وجهوم سثهاه بهتر

آم نه وزن نت نه بیت هاهمسنگ — فارسیس کران کاشر رنگ

انه معنی نمک برابر پوره — سوجهو از شیخ گو متن منظوره

کره سلطان مه خورمو ولشاد — کره سلطان مه زعم آزاد

زانه سلطان میا لوسار وی حال — زانه سلطان میان بداعمال

حل مشکل کرم سو دریک آن — پیر جهوم شیخ حضرت سلطان

ای ابو آسس پران هرا وقات — گو دو ماالکه هیو برابر سات

آس وشهر گمت اس کینه ذن — بینه کا مه هاشده حاجته کن

ماه رمضان دده ستاده آسو — بوگوکر باتگه نوت زیار ژگوس

ژاس اندر مه فاتحه پر بام — شرقه ردیه کرم ستاده سلام

مه ستاده گیم ښند غالب — داتو مطلو بسی لشه طالب

آسه کاته صاحباه ازین درگاه — مه غا نا سین به عالیجاه — گهه نه کیسته لشه بے باون — پرتیا پش راب پر اون — یوهی کم گهنمونه دل — پیالہ بیت مه پولون یه — اسو پیالہ شوق زا ب شق — اے صاحباه بخور وصف

بیم چه اب شغا کران نقشیم — میه چهو لازم پچهن تعظیم — مه کدم پچسه کینه جهوم درپیش — وپلو تو ات چهو بیشتی درویش — وپچهوسی پروه چهی نازان — برت دو مه چهوک دنان پا سلام

وشخص سو بیت لوچهوی یاد — بیرچ شامر و صبا ژه چهوی او راد — ژ میر سره ولت — پیر مه سلطان نور وی حال — کره سلطان میا لوسار وی حال — زانه سلطان میان بداعمال — زانه سلطان میان دریک آن — حل مشکل کره م ژ شیخ حضرت سلطان — پیشا شمر سپن مه پیاره لطان — مه فقط بوزه ناو القیا ضی — جه بنت ولیاس ارشاد — شیخ شوق مه لیبی مرید — سرمه نو ذه دوم مرحیب — مه طلب بوزه چهانده ثبر

مختصر زور دوه کفرت پتکی
فیض سلطان ته سپین جاری
گو سپروه مه از عنایت پیر
روز در روز مے سپین امداد
کرمه در حکم اده واراه کار
کرمه شیخن نهرژی مددگاری
کانهه ته کاره کرم نه سنجیده
دو هتس هت مه زیاده درٹهیکه
تم دپان از پلین سٹهاه تاوان
کوته کارس مه گونه زاه نقصان
کرمه بے انتظام ساری کار
یدمه کر ظلم تت سپین احسان
چهدی بولی کاله خود سٹها حیران
وقت حاجت مه آشوای ورکار

در او رمضان روز عید سپین
ژور مے دوهه کار پٹواری
معاملک هن ته دلوبیه تحریر
ورحکومت نیه مه ترقی زیاد
دوهیه خوته دوهه گوممه بار
وچهمه کیشراه خدایه سنز یاری
بتوکل کرم مه نا دیده!
دوست دشمن وچهت دوان کریک
چهونرس مه خدا چهو هر راوان
از عنایات حضرت سلطان
وتومه شیخن خیرات در هر بار
میان ناکاره کرمه خداین جان
دست خالی بو کاره سی بیران
ته دوهس بر ونٹهه خداکران میتبار

9

مختصر چونو مرسه په از سلطان
مونږ ... سوکړه په حضرت سلطان

یو مختصر ایت نوکړه کاشتبت
نظم گلدسته چه وو از بهادرین
منتخب ... کتاب ... کیږه
مختصر فارسی درافت
از بهاء الدین لکو نظم سلطانی

تی نشه جمه روح عالم پاک
گاه بیسکیانه گاه بن بن سکر
تی برس کی تی ژولان بشهان جهان
چهوه سلطان عرفان جهان
قطب الاقطاب غوث اعظم سوی
اندرس دور قطب عالم سوی
تی چهو دراو لپ ار زیاده فخر ز
تی چهو از فرش تا به عرش نظر

ولېومه پانس یه امر چهوی پالن	نینک شرط نکهه چهوی والن
تلم آغاز حق الونی انجام	مه انه سعیه پس اتهه اتمام
یا الٰهی ژه وانتا وم اند	کره ز رحمت یت منده گلقند
سهاو منظور میا لوکا شر شعر	بیت محیطس چهو سخت آکس فخر
گهر ونه کیهنه مه دس بهن زنگار	بے ادب گفرنه کیهنه مه ین در شعر
ژهون بنجامی مه سرفه آلس مت	ون معافی کرس بوشوق مت
ساقیا دم ز جام عرفان می	نسبه نان می ز فیض سلطان یے
دیدسوی مه صفرکی اسینه	گفرژه مه صاف دل چهو آئینه

ساری عارفی سو چهوی رہبر
عابدن و زاہدن سو چهوی افسر
روز و شب حق بر در عاے
دراوه نگاهنه الکهاه نه خالی
ساری فتحیاب از سلطان
رنت الکها کامیاب از سلطان

در بیان ابتدای کتاب سلطانی مطابق کتاب سلطانی فارسی

عشقه کستوره کدُهته نکهفی وشل	اولہ چی بوله مرحبا شاباش
از سر شوق و ذوق دل کره باز	زانه کے دروه نازه کره آواز
از خدا چهی ژه بدٔ مهربانے	کره نه کا شرژه شرح سلطانی
بروز خاص حضرت سلطان	چون غلامان همه شهان جهان

توحید قلب عرفان
بجت شیخ [illegible] سلطان
حضرت [illegible] ار یه
بین سکهاه وانور [illegible] سر یه
شن نو خاص [illegible] تنشین
[illegible] سبین
[illegible] ناسہ یہ نینکیار اختیار
[illegible] غوث و قطب [illegible] ژول پشکس
بین سیرآن کیفیت [illegible] بین بین سیرکیاه کرمان
[illegible] با فتاه [illegible] سلیمان [illegible] پران
[illegible] [illegible] سو یار ویه [illegible] مستوجهال
[illegible] جمیت [illegible] سوکمال

چھیہ گیس ازاد خوجہ نمن شمن

یمن منمیت سند وم جبکیہ ور وٹیس

بہ اسلاف نا صبہ ہمس در وٹیس زعفران اسعد

نتھی ازمس ہا نعلیب بنہ زعفران اسعد

پتہ شنہ ناو بابہ جمس کس پارس ابدو

متقی ازتبہ باصفا بود

چھ پیمہ ازل ازال اشہور

سبحان وتس ورال ازدود

رحمت سبحان رتس الوان زاو

حضرت شیخ حمزہ بابست زاو

نور حق تتیہ جلوہ وتس اظلمت زاو

شبیہ بعض پاپر پای پاک زاو

حس شیخ ولی نہ ناور زاو

یام آل لور جبو کرتھی آو

حضرت شیخ حمزہ کر بک ناو

پانزہ دوہ گیہ تہ ڈیڈھ اکس زن اوس

شاہ لولاک باہمہ اصحاب

در نجر مسجد اندر جلوس

انبیاء اولیاء ہمہ پیکاس

ورکتاب زبی شاہ لولاک

چھیہ معصوم تم تتراہ اکی پاک

آسو ہر کنیسہ دفتر اہ کرمت — بن نبوی پرت کیتی شرح کرمت

نثر گو نظم از بہار الدین — رحمت حق تس مہ ہت آمین

تم کرن نظم نثر سلطانی — شوق چھو جامی تہ جامی ثانی

ای وچھت گو دس مہ غالب شوق — شوق از شیخ حمزہ سلطان ذوق

فارسی بیتسی کرہ کاشر — شوقہ کے زورہ دورہ ناوس گور

یوت منہ شارحن اندرای ناو — خار زیبا چھہ پارسنگس پاو

بوچہ ہند پاٹ سترہ وٹ ہتھہ دارس — بوتہ جمع حشر بداران اس

اے وہاب ترجمہ بہ کاشر چاپو — یوسفس کتہ بہانہ سترک گون

سو ہمایے بلکہ سایہ می تراوم — رویہ یوسف بہ پیرہ زن بادم

یا الٰہی بحضرت سلطان — از دل و جان وارہ تھادم زان

مہ اندر عام نام مردی تھاو — مہ سٹس ہنزرہ سہروردی تھاو

در بیان تولد شدن ختم الاولیاء مفخر عارفان جناب حضرت سلطان شیخ حمزہ مخدوم میگوید

حضرت شیخ حمزہ رہبر سالو — غوث الاعظم منیب افسر سالو

بعنایت نبی اسلام کران

بانشہ دین سو شتھ کامم کران

گاہ پھران دیت گاہ [illegible] تی ورسی

گاہ رووان لوسہ اس تتی ورسی

شاد یانہ نتی توغنی تتی بجی

تی رووان لوسہ حضرت احمد

وچھتہ معصوم [illegible]

رحمت حق یه دولت ازلی
شاه سلطان شیخ خوش دلی
از ازل بخت تو کوشش ایش
تا ابد فیض چون زر تابش
سو تو کاریم گو پیدا
گو از الحسال محرم اسرار
پی بدولت سرای عثمان گو
مقتبس سو هاره ازجهان گو

در تعبیر سبین سو صاحب خواب
حضرتو پانه فرماهس بانه
بده شانه یه شورسته ازان
یه چهو فرزندِ خاص محرم من
سا سه بد خلق گمره و غافل
نظرِ شی کیمیا اثر آسه
یس اکس کن کمن بلطف نگر
یه چهو مقبول گو متون به ازل
مه بد افتخار پیشِ خدا
امتی میان کا شر عاصی چهی
یس کره نام پاک اسند یاد
یس کره در جهان اس انکار
یا الهی یه رحمتکو تا به
سینه روشن بنور دانش کن

یا الهی چهو کس یه پیش جناب
از خوشی تن تو بوی آغاز
چهو بظاهر بابه عثمان
یه چهو هم جام بلکه همدم من
زیب پسر تم لبن صفا یه دل
انجو شا کیاه سو یه نظر آسه
قطب و غوث و ولی بن بنظر
لبعادت چهو از همه افضل
چهو شفاعت یه عاصیان مدا
یه تمن مژده خلاصی چهی
در بهشت بریں بهه دل شاد
سو گو نار آسه اندر نار
عاصین سند یه ساز دسر مایه
کشف اسرار بر صفاتش کن

سونچه کاله سو حضرت مریم بس سرسبز
گو نقدیر سو شیر پستان بس پیه ته
ریه و ناز و ثو مریم پرایه در پان ته
دو دو بپه چهٹن و پتس بهر دو لبن پتن اسه چهن سو ابر
تن کتن بپه زانه تتن هنزه چهن دور
ز پنه اسو گره بتس پاره سیت نوری
ن دو ن در خانه نیت ز شیر او از ته
تا دو بپه ستته زشیر اویزاه
شچهن لب مبارک
سرینه تازه گلاب
روی پاکس شش پهن تاب
اسو زنان ماه چار ده پپه اندر
انس پرقلب ته غیزیش اندر
تن تکیاس پس غیزیش اندر

آمده مادرِ مهربانش	شیر داده ز پاک پستانش
سبب مریم سو مریم ثانے	رابعه زن سو در خدا دانے
پشنخ مشغول گو بشیر کشے	سو جوان گره گو به ناز و خوشی
پس بهر دم سو منتظر روز ان	وقتِ خلوت کلام حق بوزان
ما ہمچو آئینه تس سین دل و جان	محرم راز ماسین یکسان
از بر فیض صحبتِ عالی	آسو نه کا نهه و ماه تس خالی
جنه ملاقات روحِ عالم پاک	کشف تس در زمین هم افلاک
لبوز معصوم تم تهوی جبروت	از نظر گو سو محو در لاهوت
حضرت شیخ حمزه پاک نهاد	آسو بیشک ولی ز مادر زاد
از خدا تس پٹھن ستهماه خوبی	خلعت حق لباس محبوبی
سو چهو محبوب حق تعبیر از طول	محض از فضل حق بیه مقبول
سو چهو محبوب حق نه خاص حبیب	لیکن نه محض فضل حق بنصیب
آسو تس نے یاده محض داده حق	سو چهو محبوب حق توی بر حق

در بیان شیر دادن زنے بخدمت محبوب العالم بعد شیر زن مذکوره بخشید

چهو سنه زنگس پیچ گوره تقصیر
گو مه معلوم اس زن بد خوی
تس هم امر شوهر اجازت تو کی
ترا و ادم تمه تروون رتن سنز کور
تم کرت خاوندس سو بجر تم منزور
سه کوت الجزن بابن تقوی
آلوم چهون اردو بجر منم تم روا
آسه دایه تمن ز عالم غیب
بیچ تلی آسه بزرجلوه پار
هیچ پیه حق تلی پیه چهو گو در کار

بادوت پاٹھی ہمت سو براو دنگ
صاحبماہ اکہ ورزیتھ بزم سنگ

ہر طرف شور و غلغلہ ناز و نیاز
سوی تنقل سدوی کرن پرواز

مست از باغ تجلی پور
آسو باران برونہ پاسی نور

سوی داماں کوہ گرفتہ پیران
وچھہ سوی آفتاب زن نیران

نیرہ بن آسو عرف اندر نور
پیچھ موسے بہت سو بر

نش نشہ کو کرکی یام الفت
فیض حق آسو تس نشہ رحمت

گفتگو واریاہ کرکی یا ہم
سینہ از نور حق برکی باہم

دربیانِ حالاتِ شیخ احمد چاگلے خلیفۂ اوّل محبوب العالم

شیخ احمد سو بحرِ عرفان آسو
خاصہ یار از شیخ سلطان آسو

آسو در علم باطنی دانا
نش توی چھی دپان مولانا

چاگل از پائے تختِ آنحضرت
رشکِ فردوس باد دوم جنت

تم نہ کرہ ہر بیان سلطانی
زیادہ سوی حال شیخہ سند زانے

تم چھ کرم ہی روایت است
ستہ وہری مہ چھانڈ اصلیح وت

میانو مرشد سو آسو عیسیٰ دم
تم بہ بہہ سال یام ژانو قدم

آسو آسان بشغل استغراق
گاہ بمیدان گاہ بدست بلاق

سو تہ ہوی آسو محو نورِ شہود
بیغرض بوز بود و نابود

کر شورد تس خطاب دیوانہ
بہ ولوک تس تہ آس تم پانہ

کنہ ہرت آس تس پتہ لاران
بہر آزار چاپ چاپ اران

آسنہ کینہہ وَنان تمن فیرت
لوتہ بے گفتگو گھڑان نیرت

دوہہ اکہ بوتہ شرن سبیتی
گندہ نہ دراس تس نشہ واتے

از کمال و کرم نظر کرہ تم
از کرم سوی من نگاہے کرد
گوس از ہستیے ہمہ فانی
از خورد خواب می کرم نفرین
دو ہبہ اکہ لبوی صحرا دراو
یم لوکٹ شر لیہ مہ پایان ننگ
نتھونہ فیرت کرک تمن کن پڑے
کرمہ منظور گوس تس ہمراہ
لگ دنہ کنہ سخت ہیوا یہ
مہ تمن کن نظر پیم ناگاہ
تم ازاں یک نگاہ ساری ہود
حضرت شیخ گوستھاہ بیتاب
یہ مہ ولوفے تہ مالشوت یعنے

چھوس لبو خاک سہبہ مہ نہ کرہ تم
گوس از کارو بار دنیا سرد
ہیوس درکوشش خدادانی
کرمہ منظور تمندوی آہین
مہ دلوک یاد اک نصیحت تھاؤ
نتھمنہ آسک گھران نہ ڈیت تنگ
یا تمن پٹھ بنک عداوت جوی
شور جماعتاہ جمع پین ناگاہ
بلکہ کہنہ کنہ حضرتس آیہ
پے وست تم سجاک بر سر راہ
افتادہ سجاک خواری رود
تیرہ پدسان مہ کن دیھک لعتاب
خون واراہ کرت ژہ بے یعنی

شور و شر دیہان و تھو عرب
شو جیہا غناہ مولو جیہن ناگاہ
مانند ہاجہ بپر تمن بدن
یاپن ماریں تہ زندہ کرد زندن
ہر تھی زندہ وں اگر کر یک کنون
ور دھی یار اگر ونت پیر خون
از انجہ نم ہر اک شرمندہ
ابن جم بخبہ در مانند
ہم یاران اللہ

پیر شو شرہ ہو ستادہ از راہ
الم و تھمت تم سی
الم اللہ یاب و مری
انکہ اللہ نقش تھی
کیا وزیران عاشقاں است این
سرکنہ من جیہن فال است این
از دو است این

١٧٥

عشق حیران اندیشہ تمام سراد
عاقلان بر خیال خود بیزار
اولیا نایب خدا بیشک
منکران زان مرتد و مردک
اولیا و شان ھی گنہگاران
داروی دل شفای بیماران
اولیا دیہ کرن نہ بود خدا
تم تھنہ از خدای پاک جدا
فقر اسی نادادہ دریا
قطرہ یافت بآب دریا
ہر یوچ کرد ادم
از زمانی غضب بانم عثمان
ورینان کو سعدی و

ژہ انت گرہ ساوکٹ مردار
کھن مسلمان ژہ چھوی بھرون بار
ژہ کھٹرون پرچھ سال بالس زود
نہ ہو گنسہ تہ مازہ چھوی موجود
مرم رم دار احتیاط کرون
ہو گر گنسہ ماز تو پرون
ژہ چھوی لؤرہ بوز اسے معصوم
ژہ حلال و حرام چھا معلوم
کیاہ ژہ زانکھ ونہ حلال و حرام
یمن پیچی زمانہ کرہ عیش آرام
مرگ کرودم وارہ گوسفند حلال
یوسہ پھیو مازہ عمر بود بال
دپس شیخن اپز کری رسوا
پرچھ وافت یہ ژھایہ روزنہ زاہ

بابہ عثمان آسو صاحبِ مال ! — آس تس تیر گو رٹھاہ جنجال
وررہ حق دوان بو خیرات — اول سال مالسی سو زکات
آس نوکر پئے نگہبانی — بہر ہر کار پرت اکھا بانے
مہدہ چوپان رمہ کوی نوکر — آسو آسان بکوہ و دشت اندر
تہر رہت آسو بر سر کوہسار — گو کھٹھاہ اکھ بکوہ خود مردار
کٹ دچھت گو پھوسٹھاہ دل گیر — مار تھ کھوت مہ از یہ بڈ تقصیر
کرنہ مُردہ کٹس ذبح خوری — چھانہ لوکہ روزہ ژہ آیہ لسورے
نیون ہہ دوش کٹ تلت پانس — تم کرن پیش بابہ عثمانس
لش دپون آس کٹ زستی چاک — مود ناگاہ مہ واتناوس شراک
زننہ دن مود آس مالِ حلال — کھش کرمس ژہہ تہند بڈ اقبال
حکم وانس سین ژہ شیرن کٹ — کیہنہ رنن از کیہنہ پگہ کنہ رٹ
بندہ بندہ سو کٹ کڈون وانن — کرتن نوش سمہ مکہ مازن
لدنہ دیگن اندر تہ ہیدٔ بند مازہ — آس ساری کھش ہٹن مستانہ
حضرت شیخی رٹن چوپان — تیکہ زٹ بڈ گناہ ژہ ای نادان

مہ زنتھ وزہ وزہ چھوی اروتش
مردار کٹ ژہ پیزرون
یہ چھو مردار سیتہ بسمتش
ژہ کرت بسمہ بنک آتش
یاد چھوی ناژہ دوزخ چھ حلال
یہ چھو مردہ لٹ چھو نہ پیچ شال اکمندہ
انت چھیہ چھدار بون تہ پیہ پیلو
کوتہ بود ت ادکار پپزیش شرمندہ
نادم ازتنہ وا نامہ بشیخی نالان
نفس انسانسی ونہ واللان
[illegible] ونہ یت کتاب
بابہ عثمان مہ چھیت سیاتوی
بابہ [illegible] سم [illegible]

رحم کرتہ ژہ برجولے مَن … مہ چھ وبنالہ داریاہ دشمن
کرنہ بعدازین بوزاہ یوت کار … چھُس پشیمان روسیہ لاچار
حضرتِ شیخنی بہانہ کرن … چارہ ہمتند لعقل بانہ کرن
مازہ چي دیگہ منزہ ہون ییرگین … ہوشہ منت تتہ لاگومت آئین
تم وپان یہ چھو متو کرن نقصان … تم دنان آس عاقلس نادان
تم چھہ آگاہ کیاہ چھویت معنی … تم ودان کنہ سنزرہ اسزلنے
آس تم بے خبر ازان اسرار … واتوہون ہین غذا ہین مردار
حضرت شیخ شاہ علی آسو … ازچنان وچنین سوخالی آسو
ازکرم بحرِ فیض جاری بو … ازخدانس یہ کامگاری بو

داستان در بیارِ فتنِ باباعثمانٖ بسوالِ رافضی بمعہ ہردو فرزندانٖ دیگرِ نجیتین محبوب العالم داعی میگوید فقط

اک جوانا ودرویہ بدخویس … آسو مخلص سوبابہ عثمانس
مال ودولت ہتس سٹھاہ وافر … بوتھ مومن تہ دلہ کنی کافر

تماشہ بازی بہ عثمان بردی
وارس دن مشغول اس ابھ بجہو العام ور
دم اوال مہ ازیں شب چیٹناں
باغی ذات بہ اسلام ابیچھ وین دبیماں
بیاغی چہ بعض وکس آسٹ ابل

بیہ واراهتن ملازم سیت	برفتہ رفتہ بجای مطلب وات
صاحب خانہ پیشوائس درا و	بابہ عثمان گرہ تمسند زاد
حضرت شیخ حمزہ یامت بیوٹ	تم تہند چال چلنہ ساروی ڈیٹھ
مضطرب گو کردن سٹھاہ ایرام	یہ چھو مردار بوی کفر کی آم
چھوم ایوان بوے کفرزیں خانہ	صاحب خانہ آسہ بیگانہ
ابدانہ بیتوک ہمہ مردار	یہ چھو دشمن ہمکر لاگت یار
مہ چھونہ تاب گوس بے آرام	چھو نجاست یتہ بہ بالحرام
ای وقت دراو شیخ تیز تیز	لب کرونہ زآب دشمن تہ
بابہ عثمان اندیں اسرار	حیرنس تتو انس سپن بیزار
دپونہ معنی امک خدا زانے	آسنہ زہ یہ راز بے معنی
سونہ فاقہ تتہ بہانہ کرت	دراو فوراً لب نشانہ کرت
کھونہ کینہ کینسہ چونہ تمسند آب	تشنہ لب درای تم ہمہ بشتاب
گے کینہ دوہ تنوسو بدکردار	آس رافض تہ مرتد و مردار
ازسرکینہ آں خبیث وخراب	کردہ مردار ماز دانہ داب

حضرت شیخ حمزہ سی پاٹھ دوہ
آسو دور سیر دشت جنگل و کوہ
بابہ عثمان گویہ ہمکسی دوہ
کہ ماہی پسر مرشد
محمد بال روز دوشب بجھو دورہ
چھونہ طفلے گوتاں یہ دوہ

چھین اسی کینہ تتہ
ترشنہ لب پنس یعنی

نیک وچھ وزیر سین پیوس پننس فرقان دراو بہ شہ
شیخ وین دیس آسو فرمان سوال تمسہ کرن بیٹھ باس
دوہہ آسو علیم دیعنی جینس بانہ پاکس ای جانس
سوچیا عثمان ابچ نیرن شاہ ولعندرا ای چھینہ

بو خلیفه زن شیخ اسماعیل
آسو سبب بزرگ بونے پیر پیل خوان
آسو خلیفه زمحبوب اسے سهروردی پیر
تس خلافت از حضرت تس سوفیصه شیخ فتح الله
یعنی از تمن تس بخلافت سوشیخ سیر آں درگاه
عقل تعلیم الدر عالیشان

کاهنه وریک عمل مقرر رود
تراند شیخن زفرع اصلک پے
ات خیالس دنون بخاطر داد
والونت جابه بابه تس ناگاه !
تس دیون گوکناژه در مکتب
از سر خشم تس بقهر عتاب
واتنادن گره بصد خواری
عهد کرتم بخویش یام بله !
کره نه کینه نه کارا بارا بو
ابچه کینژراه از علم دینداری
بعبادت کران به دل روشن
یام فارغ ازاں کدورت گو
گو بدپاک تس اده همراه
شیخ اند عارفان اکمل آسو

وچهنه تم کنه کارسی بهبود
اندریں حال تم بجیرت گے
رودنه تس گهرن بمکتب یاد
وچهته ایستاده شیخ بر سر راه
تم بکون نه اپزاینت بر لب
لا یولس واریاه برنج عذاب
کڈرلس تم بخانه بیاری
شهرس اندر بهه زخانه ژله
وینکوی گره کینه گزارا بو
پره بو وفته کره غمخواری
همنشین گهره خاصه درویش
شهره کوی تس ولس ضرورت پیو
واتنادن لسشیخ فتح الله
اندراں عهد خاص افضل آسو

یهاں خانقاه عالیشان
آسو شیوخس اتهه ختم قرآن
آسو شیوخس تس کران استاد
آسو تعلیم تس آسو سارسی یاد
آسو پران آسو ...
سو پران شیخ حمزه بو وریم
خدمت تس خضر سے علیه
تمن خضر ...

تا بهسال اندراں مکتب
آسو مشغول درس روز و شب
بار ... زن شیخ فتح الله
بو ... فیض از عطار الله
کرمتس یام ... واتی
گو سو بر خانقاه شمسی ...
سو ملک شمسی چک ...

آسو ... سر زونم ...
اندراں ملک ...
لشتدوی سخت دام ...
ماریک ... بیت ... فی
آسو ... شیخ اسماعیل
خانقاه ... رای ... الک ... واز
آسو دامنوی ... ناله مار

پیر زاده آسی بغفلت خواب
مم تلان اسی سنده هم بخاب
مم کران آسو مانقی سر دار
کهمه اسی یه شیخ حمزه خواب دراز
منده پائی ستاره پهلنه امت بور
پهک ته سر دار ساری سر ذرهه
خاص بندان نه منده کار ا م
منده هتی کاهه اعتبار نه
دیت پهو تخی یه میان رحمت نن
یه منگ کسی دات ناوی ڈن
بو اگر آسهه بغفلت زاده
آسو وانان از غیب مه کام تزاده
یه سو پفتی ایوان مه سوی رهبر
مالک پاسو سو ... بر

۲۰

اندراں خانقاهِ عالیشماں — دلیاه حجره بهرِ درولیشان
دریکی حجره شیخ دین خلوت — بیوٹ آماده سو سارنی ڈُت لت
نیک مردا بشیخ همسایه — بدگر حجُره آسو پر مایه
سو بهر شب شبانه غسل کران — سورهٔ کهف در قرائت پران
در تهجد دوهی باین آمین — آسو در یادِ حق سو صاحبِ دیں
شیخ حمزه بذاتِ خود فرماو — منه سوی سوره یاد ولول تهٔ ادٔ
منه هتوتی کمه ون یه تس ڈبو ٹهم — مه وتس نقش کمه زن بیو ٹهم
دپومه تس عارفس پڑے ارشاد — منه کر سورهٔ مبارک یاد
سوسپن جیرتس ازیں تکرار — چیتمه فرفرو چهن مه کن ودسه بار
مه گیبم عمراًی کران نه پران — ونه چهمنه مه سد قرات وران
ژه کرت کیاه عجب باین دو سه رون — مه چهو دریاد احتمال هنوز
یه تمس بر ڈنهه کمه بو تهتس تام — بوزه نا وم سو سوره یاد تمام
بوسه د تنم ڈکس ته رویں مے — رونه مشتاق آرزو دلیس مه
کرمه عادت ادب به بیدادی — کمه هر ساعته خانقن یاری

ننن درویش تم بہمانے
گارہ فتنادن یہ آسو قسمت سانو
سوی مسجد بو یام راہی گوس
ہا ردد درہم مہ اتھہ منزہ ہیم
آبس اندر وتھوس بوجاہوسان
نہ مہ امکان بو دوہم جامہ
گوس در خانقاہ بجایہ تر
آس یم مسجدے اندر درویش
دپو تمو دالو تھا دماہ ناگاہ
نعمتاہ کھیاو تم بلطف وکرم
گوس نادم سٹھاہ بو در تب تاب
بہ نصیحت کردن مہ تا دیبے
تہ دریں کوچہ ہاچھو کیاہ ہمن دُن
چھے عطا از خدا تہ سلطانی

بوتہ گوسس برفے نادانی
زہ زہ درہم دتن غنیمت زان
خندقس منز ورت بو ناگہ ہیوس
بیہ مردار جامہ نالک گیم
مہ چھلوم پان تیرہ ہتوئم جان
نہ مہ آسوم حساب ہنگامہ
کرہ ہا کیاہ کدوم نہ جامہ تر
بو وچھت آی تم مہ ساری پیش
صبر کر لد خدای رتو بو گاہ
بیہ تم دتنہ ژور ژور درہم
صاحباہ اکہ مہ پیدہ گو در خواب
نوت دتن مدر مہ بوت شوبے
تھاومت خالقن قدر ہن ہن
یژہ چھنہ کینسہ پٹ جہر ہا نے

چوں گدایاں شہان ہفت اقلیم
بر درت سر نہند در تعظیم
دوحقہ چھونہ شاہاں شہنس تہ شہنس وصول ارحام ۲ چیکھین زمین
بیہ تہ پریب کی خود لصد روے زمین
ستہ دولن ہیم شہان سنج جب انو دروازہ
فیضکوی حق چھو تیز و سر تازہ
رجست آکسرمرد زیر [illegible]
وعدہ کرے اکس بہمن کس
تشرنہ دون صفا کیشا
لیکھ پیر سہ کا نہ درویش
عارفا باعیب محرم سانا
سو گنتہ ولوہ شہب زنا
بیہ بام کونہ بخیتہ [illegible]

در بیان حضرت شیخ لطف اللہ کہ استاد حضرت محبوب العالم ۲۱

اندراں خانقاہ عالیشان
سہ کا کاہ آسو صاحب عرفان
ناو تس یہ آسو شیخ لطف اللہ
عاشق و ہم آگاہ
آسو در علم
سوی دراں خانقاہ والاشان
چیتو آسو اندراں دوراں
بی نشہ زہ شیخ علی زاد
کرہ قراں بہمعت قرأت یاد

پژنہ کنز و ہدایہ تہ تفسیر
آسو استاد سی پرزنان نہان
استادس گمانہ جاے دگر
گوس معلوم از عنایت حق
آس عبید رچھان تمس تعظیم
حضرت شیخ حمزہ دریک جا
سالِ عمر شریف واتوک سی
زمانہ ڈتم پیر ظاہر کُن اَس
طالب راہ حق سپن از دل
عشقہ دز آس بیقراری تس
آسو بنیجایہ یوہ درویشی
یس اکھاہ آسو اندر آں ایام
تس لتہ تم گھران بے وایہ
ہر طرف اختلاف مذہب آسو

البتہ از دادِ حق تمن تاثیر
آسو بیت جایہ تس پوان انشکال
آسو تعلیم پران شیخ گمہ
چھولدنے آس یہ خاصہ سبق
از دل و جان تمس کران تعلیم
ذرہ دری آسو اندر آں درگاہ
آسو از فیض باطنی وسی
گوس غالب شوق پیوس ہوس
رووَنہ بیہ کینسہ کن مائل
روز و شب آس نالہ زاری تس
سو گھران آسو از صفا کیشی
در فقیری بنخوشی نہاوت زان
رازہ ہونزہ مہ نزراوہ ناسایہ
دافضون زور حکم دبدبہ آسو

ژھ گھران آس کرد تشند دیدار
دکھ شاکیاہ چھو خاص نیکو کار
تم چھ گرمت طواف بیت اللہ
یس مشھور بتھس اسندی یا
تتھ چھو ویان شیخ گوس بو وَلت شاد
شاید از ہیزہ وارہ میا نو مراد

منتوات پتہ قرات ت تامنت
بہ چھس نہ چھہ کرہا نہ وات
بیہ چھیہ نس بنیہ بنیس کرہ کاو
بہ چھس نہ بتہ بہ صبر و قرار
مسجدا اکھ نس بنیہ بیرون اچھ
واریاہ مدتیہ سوو یران اس
متصل اس تتہ اکھ کوہ ہاران
نشہ تتھ تھنہ سایہ اوس ہاران
گوس ات مسجدس اندر بے آب

بونہ رودس ستادہ واریا کال
آس تس نشہ واریاہ جنجال

خلق گے رودیت کم زیادہ
بہ ادب گوس نکھ ایستادہ

از اشارہ مہ ہاوتھم بنشین
کرو مصافحہ چھو دینکوی آئین

تم دپوم باو کیاہ ژہ چھی اتھہر
مہ دپوس حمزہ تم دپیم بہتر

بیہ دپونم ژہ شغل کیا چھوی حال
مہ دپوس مدرسس مہ گوکھنہ کال

تم دپوم کوس کتاب پرمژ چھی
مہ دپوس علمِ فقہ حنفی

تم دپوم یم کتابہ ون مشراو
پہ لامی ژہ بادِ خاطر تھاو

مہ دپوس ژہ چھہو سر بسر بہتان
بدعتِ رفض رافضی شیطان

تم دپوم زین سخن زبان کرہ بند
یہ دنے بوتہ کرہ بدل ژہ پسند

گوم بوزت بدل ستھاہ وسواس
کورمہ بدکام بور کیاہ کوتہ آس

بیہ چھہو مردار مردِ نادانا!
اصلِ مردودِ نسلِ شیطانا

گوس در جائے خود ندامت سان
دل پراکنہ واریاہ حیران

مہ دلس اختلافِ مذہب پیو
اندریں شک مہ دل چھو دیہ گو

ترک آرام کرمہ در ہر باب
ترادمہ نان و آب خوردہ خواب

منجور و خواب
گوس ات رژوم ہاران
جایہ تیتھ بس زود بیدہ اتھ ہاران
بہ آو امر جد السی پیر ایران
فاقہ سکام تم وسواس
یا چھی مہ ییہ اس
تنگ از اختلافِ مذہب

پہ چھو دریں شہر شورہ شر گومت
دس دسہ سارنے دلس پیومت
مال پترن چھو نہ کنوی مذہب
چھو فتاوا بوتمتی بغضب!!
اصلی کنی ژہ دون ہاوم وت
چھی بغدر ژہ قادر اقدرت
پچھہ یار سہ روز عیہ شب
نیچ و خواب بستہ تشنہ لب
در خورستان شبہ ہفت اگیم رات
در آو نورا تھو یار جلوہ ذات
بسو دوشنی تھوی سو تعالیٰ نور
چھو زن دوہ دوہیم امت پور
چھیم پایہ کلیس کرامت
آتیم ژہ دوہ چھوتہ قیامت!

بر سر تخت شاه ذوالنورین
سو کنه سان در دل مسجد ژاو
بیاک تخت اوه ز لوز تابان او
آسوتی نوش ذر اطلس و دیبا
بله از چهار سیمه کیمه زبر

نتی پته صاحباه ز عالم لوز
بیوٹ دوں شخصنی تخه پاسن
بر سر تخت زر سپن بظهور
پیش و پس باادب بستاده ملک
شور و ٹھو از زمین تابه فلک
ڈسو تر دوم خلیفه سوی سردار
زبر جبار حیدر کرار
یس دیس لوز چل انی اسد یر
یس دیس سر لا فتی ام یو

داره کن داره دوه پهر و چهم
گوس فکر ان اندرچه حالت این
لشکر الکه و چهم بچار طرف
گوس آگاه بعالم ملکوت
بر سر تخت آن شه لولاک
مسجد ے منبر سو تخت شاهی ژاو
بیاک تختاه پیده گواز لوز
بر سر تخت حضرت صدیق
بار اول بکار حق طلبلے
یم ادا کره تم نماز شدا
تس پته بیاک صاحباه پرلوز
صاحب عدل و داد دانشور
شاه ہند و عجم حجاز زمین
یکچه یکچه سو ساس پیونده

تاف ہر جایه مه شہر و چهم
خواب چهپ کنه در خیالت این
به ادب الیتاده صف در صف
خاصه تختا و چهم پر از یاقوت
جلوه دت آمتن ز عالم پاک
کر بحراب تختنی ٹھہراو
بیوٹ سرکار خاصنی بحضور
جانشین رسول بالتحقیق
محرم رازهای خاص نبی
یس سپن مقتدی رسول خدا
بر سر تخت آد با دستور
زبده عارف سو حضرت عمر
خرقه یس آسو ونه شد امن
آسو تس شاه عادلس جنده

یس تشر خاندان ز دو پر فیض
سپن یس پادشه گدا پر فیض
سپر سپر داریت شه لولاک
یرس سپر داریت ہاہی پاک
اندران خانقاه ز عالم پر نور
اندران سپن جهان پر نور

وات یامت سپن سو و فور ... فاتو ... سکن نهاد ... زان
مشک عطر و گلاب سو تقے ... دود ... ی م ... نیت ... زان
کده حضرت مسند ... و دل ... خمره ... عبادت ... نبوی ... سے
منبر سکن حجت ... ان ... سنت ... لوے ... زان
... فتح ... شیخ ... ستل ... یکان
لور ا ... ودر از دل ... ره کا ... پیر ...
منتسب ... و اجباب ... لوے ... سو
سپس جهد ... هم ... ایمان ... خود و سو ... ان

سو چھو رافض خبیث بے ایمان — سو چه واز دین بے خبر بے زان

اس اکے آفتاب کے پر تو — اسه باہم تفاوت چھنه جو

اس اگر ظاہرا چھو بن بن — یه چھو ظاہر لباسا اسه بن

اس چه ساری بنود احمد محو — از دوئی رافضن چھو ہیومت سہو

اختلاف دوئی چھونه باہم — پس نه بوزی تس چھو ٹد ماتم

پس نه کنزی سو رافض مرتد — تس دہالس تره خاک بیشک لد

تس چھ پالس خمیر بد خوئے — چھ توی تس ایوان بد گوئے

چھ صحابه مہاجر و انصار — اک اکس یار باوفا غمخوار

تم دروں و بروں چو آئینه — صاف از رشک جا بے از کینه

تره تمن کینسه پٹھ سنت ان — پیروی کر براه اہل سنن

معتقد روز بر عقائد پور — یه چھو ساروی اکی ستارو کی نور

کر عمر صاحبن باین آمین — تره بری مه بد دستی بر دین

ہادعثمان صاحبن مروت — جبر نصیات واجب و سنت

کرس علی صاحبن تہ مه تاکید — بادنم سرته بادنم توحید

ژ دوئی رافض اسبوب کر مضمون
ہادوہم راعرف و دی پیوں اس تن
رده بیہسر تا و ه لولا نور و دیه تن
باینه ترن اوره کرنه یه ته جھوی به حق
جھی پی پیوباوی ته دو دل اشنه مصیبت پیر
بکا ہر و کرسے پر سوز نہ لو ضرور
ات و تمہیط تره وارده قائم لوز
جھی پی پی و ات تره اصل مطلب لوز
سوس زین و اقعہ سمتاه بسر
از دل و ویده مہ کر دم منظور
مرس پاسیت از ان سکه تشفه دان
سوس واره لوا اصل محسر ران

مسجد از بوی نو شک معطر اسه
میان تن گلم از عرق تر اسه
گوس دل خوش بحجره خود بار
اندران خانقاه مبتاز و نیاز
فیض مه پور فرغ عالم غیب
از فلک و ندیمیران لاریب
رفته رفته گذشته یک دو سال
انتظارس اندر بد بیمو ال
بلکه از وعده انتظارس بو
چشمه در راه بالد پارس بو
یار کہی مه اکی [illegible] سو حبیب
دادلد چھو سته سوز نم سو طبیب
ات جانس اندر و دے دل گم
چشمه در راه کر مه و الم ہیم

[illegible]

بوس اندعنده بهبرین یاران	داولدزن دوائی اثرهاران
درشب وروز غیر ایشی سواس	آسونه ببیه کهنه تنه مه بقیاس

درخواب دیدن حضرت سلطان شیخ حمزه مرده سیدانو پیر طاهری یعنی سید جمال الدین بخاری رحمته الله علیه

حضرت شیخنی وچهون درخواب	دوشخص دوان پراز تب تاب
دپونه ای شیخ صد مبارک باد	ای مرشد تو درای اندڅه مراد
آئی سوی لیس نه آندو آسوی	نه هیس پته جستجو آسوی
مرشد و پیشوای تو آمد	وانه بوت از برای تو آمد
چهوپیهوی فخر خاندان نبی	سید از نسلم سید عربی
سلسله خاص تا حسین وعلی	پشت در پشت قطب غوث ودی
قطب وقت غوث دهر شیخ زمان	پایه بڈسایه سالو جایه امان
بهرت اکس آو تا به زن معلوم	شیخ سید جمال الدین مخدوم
والو از رات شهرس اندر ژاو	خاص امداده چانه با پت آو

[illegible]

[illegible]

کہ یک کرے ہم مہ بہہ بہ چھی نہ جائے
مہ یکھہ ولہ چھوی ٿہ بڈ شانہ
گومہ روشن شبانہ ساروی حال
ابتداء انتہا مہ چھوم معلوم
ببیہ یم فیض از خدا واقی
ببیہ از تام یتہ کرت تعلیم
بادہم حال چانو پاتا سر
مہ سپن کشف وارہ ساروی حال
ٿہ مہ کرہ ہک سپردہ از درگاہ
متہ ڈہک سنام فرزندی
چھی بہر کارہ استقامت جان
کہ تمومہ سٹھاہ مہربانی
اسو حاظر بہ پیش نان وکباب
ٿہ چہ جوراہ تہ مانہ کنہہ وانہ

چھوی سٹھاہ پایہ ٿہ داد خدائے
از دوئی نیر چھس نہ بیگانہ
دچھمہ چانوی صفات قرب وکمال
کاروبار تو زاد بود و بوم
بیہ یم پک ٿہ سہیران سینی
کیاہ پرونہ کیاہ کرونہ بجود تسلیم
ہاوسم پایہ چانہ کوی دنجر
چھوک ٿہ دلین اندر بلند اقبال
ون بنک عنقریب شاہنشاہ
کرہ پن کام دین بجور رسنہ
استقامت ز صد کرامت جان
قدر وانے محبت جانیہ
کہ متوق آسونت مہ بر ونہہ جنت
کہ عنایت حضرت پانہ!

27

[illegible]

ترمه تعمیلِ حکم آن رهبر
کیاه فنے کیاه دچوم مه مبر خدا
نه ولون ته بنون سڅاه اشکال
دستِ بیعت کرم بروم سینه
امر فرماوم هم به حبسِ نفس
سالکو بهر روشنای دِل
شغل از چار ضرب تهاون مه
کرمه عادت تهوی به حبس نفس
صبحکی وقته مه زبهر نماز
آسو آزاه من دسهان حباب
گو تهوی نورِ حق مه اندزین
گوس از نفی بوس دِ راثبات
مه اشاره باسمِ ذات سپن
نشه اده آسوسوی موجود

تراس خلوت کله دژم بربر
ور اسم مطلب نه آهم اتهه ملدا
زانه کاهه تن سوا تیوت حال
رحمتن کرمه صاف آئینه
لدمه حرخک یه چا نوبه نفس
کا لوکر بهوی مدا حاصل
راهِ حق داره پاشه هاون مه
اکهه نفس آسو در همه شب تس
آسولا چاره نفس تراون باز
آسو خلقن ایوان بوبه کباب
در عدم داره مه وجود سپن
مه تجلّی انبوز جمله صفات
جلوه گر نور هر صفات سپن
سوته بوگنز به نوی اکهه کرونده

وقطره فانے باٰب دریا شو
نت مقامس بپان پچی محو
پله دریا ماٰب قطره رود
گوسو دریا قطره سی با تکی
وقطره پامت باکب دریا بیول
عشقنه شغله از ذوقِ گوفان
گواده ذکر ذکی آسی یک سان

گو مه کینېژن دوي اندر حاصل
تقاد نهم ورد اعظمس ارشاد
به ازین پېش آسو مه په همت
ته کړه وم ترک سپین هاروی
سپین حکم لیس مه هادی وت
چهی از حق نصیبه وادِ ندا
به ازین سلسله مه فیضا آسو
بیبه لیس فیض مه ز عالمِ غیبه
مه ژه بهمی ز فیضِ حق سپینه
حمد لیس خالقس بوئن هر حال
ون چهو لازم ژه داره با همت
طالبین هند سپین ژه ون مطلوب
ها دوت گمرهن سپین رهبر
عرض شیخن کړین بصد زوری

سیر سر سلوک کشف از دل
به گر هم دعای موس یاد
پانه پاکینسه یاد مه کرمت
پالسی کن بو ستقادیس لا روی
جان و دل کړه زه استقامت
مه چهو هادن نه تس چهو وین ژه مدد
همچو موسی مه ید بیضا آسو
وا تو متو آسو از خدا لا ریبه
ډبو سطمی سینه همچو آیینه
یم ژه بخشی به فیض خود بکمال
هادسی گمرهن ژه اصلح وت
چهوک ژه زینده بیت مانس شوب
سلسله میا نو داره روش کړه
رهبر اسید انگی پاری

سته سته بو وینت بوهی کس که بیا بو چوپس سبق اکفاه نه انهر
اسپه پیسه نیش بوبرکت الکفاه لایق
په بیسوا چهینه سکانیم آکفاه فائق
ستیارن و بوسه بازار اف فسد زند
ورازل بارزه اسمکند وبرنشد
بونه کسته تهف اوخی اره بوت اتجوید
چه چوکره مقبول اتق حبیب غریز
مه چه مهمید از خدا بیشک
مه چه انبیا اره ببن ببن به
فیض انه انبیا نیش بید نور
عالم وا که نبه ببن به نور
از نظر اولیاه او دانه
ولوسه شیخ ببه نیکه نه
سته چه چوم وروست

چهمته ادلسان خلق سادی بید
چه نه صادق ته بیه کاذب ود
چهمته وید کس چه کیوت دی بیعت
زانه شوپه کس کرن بیعت
سیدن وپه دسه میبون چهوی امداد
چهکس بوتت جابه بیته کرهم ماد
الحقه دانه ته لشته همه دکس

دربیان گریہ کردن حضرت محبوب العالم در فراق مرشد خود یعنی سید جمال الدین بخاری رح

ظالمس هون تشکل اہل حسد
بین مہ آسوی دلس نہ نیک نہ بدی
نت مہ آسوم کران خدا آگاہ
شں رتن آن سید جمال الدین
تمہ وقتہ بر افغان بو زور
آس خلقش سٹھاہ ودان آزار
آس شدت کران مسلمانن
گوتوی سید مبارک سرد
مہ ہٹھن بکہ مھربانی ہا
سینہ از نور معرفت بر ہم
لکھ نادک بدستخط قاضی
مہ کروک عرض بو میو ہمراہ
اے پسر باش تو سفر کا فسر
چھوینہ درشان تو سفر بالکل

وچھمہ بر تشکل زشت چو شپردد
رشک یا کینہ بغض و کبر وخودی
نا توس پیرن مہ فیض تا شتماہ
آسو مہ روز و شب کران تلقین
پرت دتہ آسو سخت آسان شو
نمتی آسو وخل در ہر کار
زورہ آسک بدین خود آنن
زین سبب خواہش وطن میکرد
کرہ تموق در و قدر دانی ما!
سلسلہ نامہ مہ عطا کرہم
تس برحمت بوین خدا راضی
تورہ فسر ماہم چھونہ زیبا
ماندن تو نہ صد سفر بہتر
در ازل چھوک نہ باخہ قلمت گل

روز و شب ورد و وظیفه فکر شمس
نفس دمبدم نفس نفس ورد و ذکر شمس داد
آه سحر سینه خسته سرکش بیماران طلبان پیکان گار
آه سوز آتش سوختن بیدرد کس چه سوخته آسمان
درد دی گاه گاه از درد و غم تیر چیلی سوزد و گدازان
گاه گاه در ناله زار زار بیچاره خونبار و نیاز

ختم سوختم سوز دل خود بیان سازدی
دوست دل مو ته بیهوش بیان سازدی
بیدرد و دشمنو ته تیره ازغم مولا
سینه صد چاک جگر صدپاره قطره او لا
عاشقی نیک فیض بخشی

سوی نظر یس دیم مرمرد سی جان سوی نظر بهتر از عبادت مه یوس فراقاه مه یار نے نخاونم تماره نے اش ته مره ماکره کیاه دو واته پاٹ شیخنی واراه لیں اکس پیر از نظر را دی سایه مرشد چپو از دو عالم جان	جان کیاه عمر جاودان جهان خوشتر از صد هزار طاعت مه تنه صبر و قرار مے راوم زالونم سینه تاره فی ذره کیاه آسو در سینه تازه تس ناراه کره کیاه سایه تس زسر را دی از دو عالم چه زیاده اک دم جان

در بیان پیر شان سید محبوب العالم معرفت سید جمال الدین در خط ارشاد

بله سید جمال الدین مخدوم حضرتِ شیخنی لبون ارشاد بخلافت تمس مجاز سپن بفلاش پوره در عبادتگاه	باز گو در وطن سو گنج علوم آسو از فیض پیر تس امداد سوز ارشاد سرفراز سپن بیوٹ بر تخت پادشها شاه

۳۱

شیخ از فیض خاص لائق گو
هر طرف فریح خلائق گو
لوک از هم طرف دیوان بچه
از هزاران هزار صد در صد
لیکی نمه دیده تی گذر آسے
بی مشکل حد اگه نظر آسے
لحظی پایو خاص صحبت تم
کم ملنه ساعته زکی دین تم
تی اکی در بنه آو درد کی سوز
گو اشرتی ذ شوق دل افروز
در ره عشق کره جان فدا!!
در او از حضور کیه لفظ جدا
کیاه چهه مم دوست یو صحبت لیو
داد حق کیاه تو سو رحمت لیو

شیخ یا شیخ نشاخ و شیخ بنو
تم بستی رون دہ جنگل
گوسو فرنگ پیٹھ شیخ بنو
خاص از نابود الست پیٹھ
دست بیعت کرت سومت پیٹھ
سونی پزناو ہ سم سو پڑ تام
بیوشر فتم کرن بیعت پیٹھ
گرہ نار یار محبوق بالکل
حضرت شیخ احمد چاگل

ژک یکان بیت ہر منہ تما نگل
پیٹھ وپی وحشیان و درندہ
م تق کس جانوار ہم بنزہ
آسو لتی یک مقام قرار
گگ ہے کاھے کران بو افطار

فضلِ حق لیس اکسن بنہ یادر ۱۱	اولیا ان کرہ بدل باور
اولیاء انبیاء مشایخ شیخ	پڑھہ والن چھ اکار پنج بیخ
تادنس منز جو سنجدیال ہیومت	یسٔ چھو منکر با ولیا گومت
علم پڑ پڑ کھتوک کھرن زن بار	ختم اللّٰہ آیہ سی کرہ عذر!
رافضے بد سیر بیہ بیدین	ترن خلیفن ہندی پھوونتھا کین
بیخبر یعنی سٹھاہ بد ذات	کیاہ چھ اورن ہون زن ہیہات
دور خس داتہ اکسندی کینہ	بلہ دُون کڑتمن ژہ وچھ چھیہ نہ
پرت اکس رافضس قہرِ خدا	یعنی ختمن حُبراً بجبراً
چھس زتقریر رافضان حیران	بیلاغنت چھ ہون ... ن اوران
چھ دپان اس چھ اہلِ بیتن یار	ازخبر تم یمن سٹھاہ بے زار
ظاہرا تم کران حسینؓ حسینؓ	باطناً تم عذاب زشمر یمین
شمر ذوالجوشنس لگے لعنت	چھ یمن زہ زہ حصہ ورہ یہ پیٹ

در بیانِ حالاتِ شیخ احمد چاگلہ کہ مرید طالب اولِ خواب محبوب العالم و حالاتِ او گویند

کیاہ سکھ بنیہ آسی گیہ زیٹھ گیاہ
ہنگ لیکھ ونیہ مرج سرخ و سیاہ
بیخبر یس بنی نہ بیہ سنز زان
سینہ زیادہ انہ ہکون وعظام
سہ اندر ونان لصبح وقت آرام
فارغ از خواب نہ دوہس احوال
شبن در حال احوال
ژم وری کیس در کمال حضرت پھیمب
آسو درفوع سن پنتس سال حضرت زاونج کمال
بعد زیلکیہ اندر وقت سہ ترا وتس بحمد
سکید یاشادہ اندر آمرسیہ کر کہلا یون ا
نعمت امر و ثمن سیہ کر کہ علیہ
سکب یا شیہ یا سہ کرت اجر

چپ نہ سوہن پیس از آن سر و ذات انتہا مرتبہ نخر

گو بہی از خودی و ورستی از پیرولی وصل بین تیستی

ییہ مٹہ ان پیس پیری نہ تہ نہ ودر نخودی و گری از ذات انسا

ون شہا وسپی ہمہ تہ اشر پیہ صفت شرہ

وسنگ شرہ ودرحجبا نہایت لا

چھ ملک کھنہ جینہ لشہ یدہا کہ
بوت شرف جھوی تنفس آسمان
ییہ کھن آہی صفت ملکن
صاحب معرفت بہ خساکی
ادمیین جھو نفس بیشک نہ ال
سوز دردین جھو خن تہ جیاہم
یلہ شیخن الشیخ احمد دلن
بخنہ وزنہ زہ من زبان و طعام
صبحکی وقتہ تقرہ سبہ بہ رہ
بینہ مرہ روس لہم تہ ہانگل
آس خادم تمن کران ذباح
تم کھتن آس تم ٹبک سنجراج
سینہ آسو نہ درد و سوز گرزان
تہ مقاس اندر یین شش سال

نتہ تہ تھکس نفس ادراک
لوکھنہ گنہ نفس شیطان
آتھن الی معرفت فلکن
تو تہ جہنہ کا نہ زال افلاکی
ڈونگہ لوکھال الہ ستی لال
روزکھت جت بکار خود محکم
تم کھتن ٹھ کان رغبت ان
آبتہ نامیدہ و در شام
ڈون من پھتہ آسو روز مرہ
آس پاتے پوان ولس تل
اکہ سرشام بیاکہ ہر صباح
بطہارت سپن نہ زاہ محتاج
آسو دربار درد و سوز دزان
آس حیران ہمہ اندان احوال

شہر مزنی شرہ و ودرنادون زان

ننغنیں پیشنخ مامی تہ نجد نور

پیہ وحسکہ شرح جونامی بکہور

پیہ پبنی امرار یتہ بہ ذاتی اندرجیران

نیشہ کھن التہ تہ تہ نہ جبر ہرا ن

پیدا ہم شیخی نظمی اشارہ کرون
پیہ نہ صد زشوق نادرہ برون
زان اشارہ ز دوام ہستی در او
از خیال یا خودی و ہستی در او
صرف گو خو ذات از خود فان
تو در پیج اسو از دل و جان
دور از ناد و ز تو سکین گو
سو آکوی ردو بیت کوی دون گو

الحمد اندر لباس احمد گو
پیہ مطلق مقید ہو تو گو
گو پیر فیض شاہ نالہ یکیں گو
نہ ہم ووی ساگہ یانی بہ ہی
قطرہ تا آب موج یا وریا
گو آکوی ردو غاکس بیت بریا

در بيان شيخ احمد جامي

شخص وصف

پير جلال الدين مخدوم

ازمني معرفت كردوم مستي
وم تحقيقات ازنيوي ذوق مستي
وم برحمت سيم يا سني كرزان
يا الهي تحقيقت سلطان
نہ بينك مم فناكم سي سون
تان اگر اوليا مم نزاون نظن

ده سيه پن گهڙان خيال تس
ديده دالنته آسوتس مشهود
چهوته درهمه صفات تسند
هم تماشا چه عالمس تم سوئے
سو چهو بيرنگ پانه دير رنگ
گاه يوسف گاه زليخا چهے
گاه وچهون مولوي گهي منصور
تسندي جلوه اسه گوناگون
كونس سو كونوي كنہ پاو انس
رفعت و شان و صنعت و حكمت
تس سيو اكس چهے شهنشاهي
اے وهاب از خزانه وحدت
گفتگو چانو چهونه تاثيري
ييں يمك آسنه پينه اثر

زنماشا بنان كسال تس
كهنته غير از خدا چهونه موجود
رنگه رنگه به رنگ ذات تسند
سو تماشا د چهان يم تم سوئے
سو چهو در روس و روم هند فرنگ
گاه ليلي گاه مجنون سوي
جلوه دت تسندي پياروي نور
سوي ظاهر جلوه پاك تہ بے چون
سو كنوي ليچه كرو ديه ماوان
نعمت لطف و قدرت و رحمت
تس سيو اسر بسر همه واهي
چهوتيه تاثير كهنته آل لذت
يه چهو خالي فسانه تقريري
تس تمك گفتگوي كياه چهو حسر

٣٤

شيخ احمد سو عارف بالله
محقق صوفي اول و آخر
تنز تنه حال بايكن و كمال
چهس و معرفت و يقين ... سر

ازازل تا ابد سر
حق تعالى پير تنيه علم ... مخدوم
تنيه ناز از علم ... الدين
تنه شده والديه كه ... جلال الدين ... اندروما ... ان
وصف شيخ جلال ... ... نور
خاص ... از خاصگان ... پاك ... ... الله
سي ... وحيد و مرشد هي از ... چه نوي ... ٥
از نهال انصن سو ... ...

مخلصان ومحب مریدانت
پُس کھاہ اَسہ تا قیام قیام
دِلپوسہ شیخ احمدس بوقت ندا
بوتہ آسوس در آنزمان حاضر
مخلص ومعتقد مرید تسند
حاضر و دِلپوسہ شیخہ سند تقریر
اتھ چھ گمت ترہ بت ور نیاد
اَسہ خوتر یہ لوک کم وینسہ
یہ چھو زانان اَسہ دلِوانہ
دِلپوسہ مون یہ بے بنیاد
تم دِلوک تلہ آسونہ کانہہ چیز
بوز وصف وکون سیرن چھس
عالمو کر حکم مذہب شور
ام صیر سخادم انا الحق دتو

متفق آسی ترہ در جنت
جنتس واتنی چھ خاص چھ عام
مہ تہ بوزم زغیب پانہ سند
بلکہ پانے بوات کتھ ناصر
جنتی لوک تم چشم دیدن سند
چھو سر اسر فضول فیتہ اثر
شیخ کوتاہ چھو گومت سادہ
اسہ منزہ خبر چھنہ کینہ
یہ ونان اَسہ پران انتا نہ
یہ کلامہ اپزہ چھو بے استاد
یلہ آسوس بود ربلاغت تیز
چھہ سنہ چون بلکہ علین ہیچون چھس
آیہ ساری کتابہ ہشت الغفور
دعوی فی ات خوق مطلق دتو

شيخ محمد شهيد تن سلطان
سر گروهہ عمہ بزرگان
از شيخ صفي الدين ابليمہ درجهان
حضرت شيخ مخدوم نوح
نائب شيخ اکبر
پيچ چهو سمايہ محي الدين ابن عربي
ڪيفيتہ ڊيدنہ بہ صد ولايت ڇهي
اڪهہ تم او شفقہ نازڪ شاہ
پيڪ ڪدنہ نہ زرسيدہ پيم
شيخ احمد سو رحمت باري
تم منور ز فيض ڪر ساري

نہ ڪتابن اندر ڇهوڪ تحرير
تم سين ان نہ ڪا شد لشہ توميد
پڙهيون علم ڪينسہ پو نہ ياد
گر پشيمان ور ندامت آهي
عفو ڪر اسان سين نادم
گر چہ گستاخي سوال و جواب
اسہ علماء شريعت ڪر
از ڪرم اسہ او صلح وت
ڪر از رحمت نظر شيخن
گے واصل بذات حق ساري
اوليائين ڪس نظر تہ اوي
سو نظر وچهنہ ڪياه چهہ پڙتاثير
مخلص جهہ سهڻا نويہ تسنز

نہ نمن يادا آسو ڪيهہ تقرير
بہ سياهي ڪتابہ آسہ سفيد
فان از جان تم سين برباد
پي رهيد زار شيخي بہ پاڙے
ڇهوڪ تہ مخدوم اسہ رت خادم
ڪر آسہ هوني بردي ڪتاب
موڙهہ تہ ساروي آ عمرہ اندر
نظراه ڪر تہ اسہ از رحمت
زان نظر گو ڪهہ تيرہ خاڪن سون
وانت تم بہ مدا ادہ ساري
چو سهي رانہ هونر سنبرادي
گهرہ کهوٽ تم ام زان نظر اڪسير
خادمن از ڪرم اميد تسنز

نہ ڪمين نہ تنہ
صفيان جهان پيش نہ
از ڪمالش چهہ توسم بيسو وريا
شيخ احمد سو سنبون ڪن وراء
رو و بو شيدہ ڪنهہ عارفان وات خدا
پيم روشني عارفان و صفات خدا
چمن پرود و صفات خدا

در بيان حالات مجمع جايگاہ
راڪم ز شيخہ شيخ ريچ
نبيرہ ناصح شيخ نوح باري
ميہ لياري ميمن لاري

شیخ دوران سو آسو قطب زمان — غوث الثقلین اسمو جایہ امان

ہم تہ کرہ شر بیان سلطانی ! — در جہان کاہنہ چھونہ شمس ثانی

کیاہ چھ شیرین عبارتاہ سادہ — تتھ اندر وجد حال چھوی زیادہ

لکھونہ تتہ منز کمال مرشد سند — ہمہ جاہ و جلال مرشد سند

نکتہ ہائے عجائب و اسرار — کرنہ تیغ برہنہ زن اظہار

ہم چو تیغ برہنہ ہر سخنے !! — بر سر مدعی سو تیغ زنے

ز اولیائت اندر کرامت ہا — از ولایت دلیل آیت ہا

مخلصن کرہ سو عین رحمت آسو — منکرن کرہ زوال شہمت آسو

بہ بیانہ زشنجدین سپین — سو ہدایت مخلصین سپین

چھ ہدایت مخلصین تتہ ناو — یمہ منز یہ مژدہ رحمت آو

چھ تتہ اندر کران حضرت میر — مختصر حالِ خویشتن تحریر

چھ سو بو ساکن زسرحد گجرات — چھ سو حسب و نسب ازسادات

لو کسی مول موج مہ مودِ م — اکھ تریت شفیق مہ رود م

کر تمی مہ بار دو غم خواری — از خدا زیادہ آس مے یاری

بیمہ فقران کرسہ علمچ زان عرفان
سینہ منی پورہ پورہ از غوث بچھی الہ الہ ونی
بامہ وانن بس لوپانشرہ بھسہ ہکھ ہوی
ادہ ردو دونہ سپنہ بیچ سمہ و درہسہ شوق پیہ پیہ پیپ
لعبادت بس ہمہ وبس ذوق عشق جاہ لیکہ ہیپ
سہ سہ پہوی لوشن اردان
بوا ومی اروہ اشہر ردان
روز و شب ولیجال اسح

در بیان خواب ودیدن پیر بابا
حضرت غوث الاعظم
صلی اللہ علیہ وسلم وپیہ امیران بکی

پچھو سہ بابا گیہ طاہر فقیر اوان
از پیس و پیش حال خود بیاوان
وچھونہ تواسی اندر بیتہ لولاک
برجھا غیاہ بیم زعالم پاک
اولیاء غوث وقطب ہمت ورادہ
تیکہ مسجد سو فاصہ در بارہ
واریا فقی فاصہ لوزانی

شیخ پیر ولی آسی درشا خوانی
شغ ما و اشاہ و لولاکی
نیم جیہ درایون ھا ہمن
صاحبن الی بہ یمن حضرت
عمدہ از نظمہ تحقیق القوت
ازنی بار عالم و بیب
کر تمیہ یابہ امو لبیاہ زیب

صاحباه بیاکهٔ آسو نورانی
تس اتهٔ جامه دتو سرداران
ژه ربهون داره به چهوی فرزند
تربیت کره اسن ژه وهر رنگ
جامهٔ فقیر من ولوس پانه
مه چهو امید از خداوندی
به جهانس اکس کره روشن
زحمتوک سایه آسه امسند در
تهٔ شهن حکم از شهنشه ما نو
تهاو تهٔ جامه یام پیت شانن
گو دلس مه گمان ایس سلطان
تم دیوم تره چهوس در کشمیر
نام من داره یاد پانس تهاو
ژه پیشر یک یهی وان بفرزندی
اینه دل تیز تهٔ مراور دوه

تس کلس آسو تاج سلطانی
بیه فرماوهس شکر هارن
بهٔ نهر کسن یاوه چهم مه پسند
رهبری کره مس گره ژه درنگ
فقر سیتی لبه به بڈشانه
لبه رتبه ربهن بفرزندی
به وچهت ور فلک تلک تو شن
بینه غوثن ته قطبنی رهبر
جامه پاکس تمه برونهه آنو
پوسه دتو تم کهورس مه اسمانن
ناؤ کیاه چهو سته کته سنه آسان
تیز تم اینه کره نه تاخیر
بیهی مشهور شیخ حمزه ناو
منه رتومک ان پخور سندی
چهوی آسو راون ژه نور کی ه

اسی عاجز سنوار دی لوکس عادی
بر ملا اسوی دوان بهو وتهٔ م
ام نه اوده اکه وزه آرام
تم نجواری مه بتسبن آرام
لو دوان نبه لبه ذوق نام
ازنم شوق لبریه پانی رزام
رود به لمه تهو کس تم
لوکس پیدا اس تم کس ام
ای وتن کی مه از نظر سوود

کرمس تس عرض من مهدم رخصت
بو خدا گار ژه انده اٹ میلی وت
ژ یانه نهم سیریر سفر منظور
ژهٔ از خویش و اشناون ودر
لقه سرینه اولاد
تم وون یاد
ژه سوا کیاه کره مره از یاد
چهوی ژه رضا اسیوو تنکس اول
حوان وور چهوان اقبال عیال
ژه سوا اسیون دوه ژه سیریر
میان خدمت کسی ه بد کالا ه

مختصر در سفر سوگو نیز رضا ساہ
مہ سٹھاہ آرزو کرہ وم تس نس
تس نہ انہ حال من خبر کہیہ آس
بہ دران خواب گومتون ایرہ
بو وزان نارہ در فراق سفر
بکران الوداع رسوزہ درون
اندرین حال الکہ ز ہفتہ سپن
رودنہ مہ ہوس بعلم و کتاب
مہ ستہ آسوس گومتو چھ متانہ
از ہوا و ہوس بو آزاد
در دلم آرزو ی حضرت پیر
مہ نہ کاہنہ مشفقاہ دمسازا
دو ہہ اکہ بروز آدینہ
بعد پیشین بسوی صحرا دراس
کر دوان ہم سٹھاہ خرانہ وضا
تم اصید گفتگو کرہ وم کرو دس
تس نہ معلوم سوی تہ کیاہ آس
سو رٹان مہ بیہ اندر چھیرہ
سوگرزان شیرزن بعلم جھفر
سو پران وعظ مہ رصید مضمون
حال تہ حس مہ رفتہ رفتہ سپن
مہ ہو ٹھہ مہ بسا روی کرہ وم گئہ رحنا
بو غرض مند ہشیار دیوانہ
ہل گنڈت بہ سفر لو ایستادہ
جان و دل مہ بجانب کشمیر
بے رفیقاہ نہ محرم رازاہ
گو غالب مہ شوق در سینہ
تُل مہ وُدوُد بدر دل اکہ کاس

٣٩

ییہ سوزِ درون مہ گوز یادہ / از غرض پر جنون آمادہ
گوس تیرس و نوم یہ ساروی حال / مشراوم تس سوپرانو خیال
چارہ ناچارہ تس ہنوم رخصت / سوی کشمیرہ ہم تمہ ہاوت
شوقہ سیتن مہ کنہ کنڈ پوش / تھکہ نیتن گوم ثانہ ہوش
کنڈہ ہبری مہ آس و جنگل / آس مہ سوی شیخ حمزہ کل
وردآسوم مہ ای نفس بنفس / شیئاً للہ شیخ حمزہ لبس
ای پران گوس تالبخانہ پیر / تراوسر مہ بہ آستانہ پیر
والوٹنی بوثرانوس خلوت / کیاہ ونے بو مہ کیا بنہ رحمت
ذرہ میلت مہرِ تابان گو / قطرہ در بحرِ نور یکسان گو
فانی از خود و ہم فنا زوجود / گوس فارغ ز بود و ہم نابود
لبوشرف یام مہ زبیعت پیر / از صفائی مہ گو تمہوی تاثیر
زن بو آصف نہ فضلِ یزدان گوس / ہمسرِ صحبتِ سلیمان گوس
باسلیمان ہنوس ہم پیوست / عرش تا فرش آدمی دو دست
مہ نوی ہوشگوی بشارت گوم / پرانو ہوش وہوس بغارت گوم

کان بوقطرہ دودگو تالاب
اولیایم بوہمہ اکمل زسی
بکمال وکرم ہمہ اکمل کس
دوہمہ فرش تمہوی زیادہ کمال
ساری پیشہ مہ بزم کمال
ساری کامل بو اکمل گس

فاضلن وفضلہ سید افضل گوس
پیر یاران تمیوت صاف سین
ووہمہ اذواقن تالطاف سین
زندہ مردو تہ مردہ گس زندہ
زندہ مرد ... النون ...

کس خدایا ... ناضر
بوچی ... شیخ ... ساکی
ودان تمن مجلس ... الوان ... یمن
اولیا ... شیخ ... عالم ... وبین ... سین
... ووان وقالب الوی الوجان

منتہ تس تیوت اتحاد سپن
دپوم سلطانہ نی بخلوت بہہ
سپن بہ اطراف لار بیوٹس بو
سوچہو شہور لارس اندر گام
تیلہ مولہ رلوم مقام قرار
تیلہ مولہ بہ فیض سلطانی
تتہ فیضنک خزانہ جھی دشن
یم فتوحات مبنے از پیر
ادہ آسون گھرم مہ لیچہ دفتر
حضرت شیخی بوہولس سیت
آس طالب مہ نش سٹھاہ سوزان
مہ سٹھن زیادہ بو عنایت پیر
بولایت مہ نشہ ساری وات
کینہ چھا ابدال کینہ بنے اوتاد

یہ بوو ہہاتہ تمہ زیاد سپن
از فراشہ پالنسی لذت ہہہ
برسر جوبیار بیوٹس بو
جبلہ منز چھو تیلہ مولہ بنام
سوی وطن مہ بنوم آخر کار
پھوت بہ فیض گنج سلطانی
بدویان گھرہ کاہہ بہہ توشن
ینہ اندر شمار درہ تحریر
ویتہ تت اندرتہ اکہ جو در
ادہ طالب مہ نش بطلب وات
کینژ کالاہ مہ نشہ تم روزان
زان عنایت تس بنو تاثیر
کینہ بنے قطب کینہ رجال سیت
کینہ بنے غوث کینہ مہ چھمنہ یاد

بیہ خادم سٹھاہ ضعیف و کبیر

لمنه ګم ګوربنیازبه ازاله بروولایت سوا سو درانګار

بو یهوی ګور سوار و بار مس یه جوان سیت چه بدار مس

چه بدارن سو ګورانون ډپیش عذر وائی کمن تعالی خویش

پادشاهن مه حکم کرنم رات ننره شخص ثره عرض تسلیمات

بیه سوړن یه ګور قبول کره و تمسندوی ول رضا حصول کم و

هدیه تمسند یه ګوچهو کیاه مذکور ګفره خوش شاه اګر کرد منظور

هدیه تمسند قریب شخین زالو لیکن از بهر مصلحت تم مالو

به امداد کره تموفسر مان ګوربه لو انډپه غریبن نان

کره نادن یه ګوره ته تیز علال خادمن مند چهو حق یه یک مال

چه بدار سن زهمت عالی مغز سر از خبر سپین خالی

ځا دمو مور ګور ګدګ تالو اډننت اډننت فقیر وکهیو

بو نر شاهن خبر سو ګور ماروک تم یهوی شرط از دغا کهارک

مه چهو لد ننو سواره بابت ګور هامه نادن یه کره نه زاه کره شور

بو بهمس ګوپنن ننه قیمت ننه نیرن هین دو منزل وقت

تیز سونن ته ژن جهاندیده از همه ظالمان پسندیده

بال ہیہ دلو براہ خدا — چھ تمک مستحق غریب و گدا
کیاہ چھوات چھ کرون سرپریشان — اس چھ مسکین فقیر بی سامان
اس چھ از خلق گوشہ گیر گمت — ترک از ہیہ فقیر گمت
نہ درد لعل و مال و زر زانو — نہ کھوڑ و جانتی نہ سر زانو
پادشاہ بڈ کری جلای وطن — کیاہ کرہ ناس مرد مسافر زن
نہ چھو کل بگ چھو کیاہ چارہ — نہ بنہ گوتہ نہ بنن ہارہ
دلو تمو باز الکھ کھتا بالو — یاز لوتنہ گو رہنن آنو !!
نوہ ضرب بنتہ الو جہرہ — مخلص خادمن کرہ دشہرہ
چھو اسلہ پٹ ز پادشہ فرمان — الکھ کنفہ ور عمل تجلیکی آن
اس کرہ حکم پادشہ جاری — اس چھ مجبور دن بہ لاچاری
آی از ہر طرف نسمت مردم — وتہو بکشمر ہر دم و بر دم
دوستان اس دل پراگندہ — دشمنان شاد اس رخندہ
شیخ دون طالقین تماشابین — نی غم شاہ بی غم مسکین
مخلص بس آسوز بو ر و زر — تم تہ انون سپین بڈ ا بنر

۴۳

کرنه همت تون سو کیسه زر
روزپانه بدرسو ایستاده
کر یک لاین یه مال و دولت دی یا
هدیه پیر جهوم منیا از خدا
تش سٹهاه شیخ خوش نه راضی گو
آو بر جوش رحمتک دریاؤ
کره نادن الهداد سن ناد
آن گو اوڈجه کله ته بسته
کیمیاه عجائب زکار سبحانی
گو الهداد باز درخانه
کله ته پوست ترن نگن سنڈ ثان
ان الهداونی بصد آهنگ
تم کردس عرض را و ثنا به هون
دپوسه اشخین هچو کر واکه رنگ

وانشیخ نشته سوبُت به دره
اشرفی ها درون فرستاده
کرمه در راهِ حق بشیخ نثار
جهوم فقط مه رضاے شیخ مُدا
عفوکش آن گناه ماضی گو
از کمال وکرم بغیرت آ وُا!
آو حاضر تمش سین ارشاد
میان مخلص ته یار گے خنه
مهچھوناُ اختیار سلطانی
سنبرن اڈجه ریزه ته دانه
ببه کهنه ریزه اڈجه ته استخوان
دپوسه شخین چهوکته ژورم زنگ
اهنه کونه آینه مه پراٹم هون
بنه از فضل تت عجائب رنگ

ونهو دوباره ایس طرف هی [illegible]
اسه نیه ارتشہ براسر ججیب [illegible]
اسیه شیخن اشاره لکه الخط [illegible]
ونهو کیه بدی گوتس منوی گونهی [illegible]

کړ پلیه اسه گوره باپت تنگ
الوتموتیس یه آسو زیور وزر
یام شهرس اندرسین شهره
غیرتس آ ولیس سونیکو کار
راومت آشوا که زنگه سندوی هډ
دچه گوره اوڅه کله ته ب ننه
گورسین نه نده واره بیه پارود
دلوته گوراسه زروزیور هټ
گوسوب یدین سټهاه شرمنده
دیونه غیرت نیو یه گورتس بانه
بیه گورتنو یه زنده جعلی گور
شوبه نهو گورسواره تن منسی
پیش سلطان دالو گورته زیور وزر
لو گمانه شهس برو ئے فساد

مخلص آیه غیره تس پټهو ننگ
گومن نش ب جمع سو بڈ انبر
دت اکی زنه پانرهت جهره
اشاون نه گورسندوی حسن و خار
هچهم شیخ کاملن کډ نډو
بیه کهتام و نون آهسته
هچه هوند اسرخ تس کونه رود
نه وچهت گو اسے سټهاه هیبت
رفع خجلت کرون زنر خنده
چهونه لازم رټون یه مال نیاز
اڅهو اڅهو ناره سیتن پرو
هټ یه زیورنیون جبل منسی
دالو غیرت دوباره ونهو محشر
ببه کاهنه حیله ماچهو یومتو یاد

[illegible]
ختم الله علیٰ قلوبہم
وعلیٰ سمعہم
کرم نظر زاه بعم
شیخ فارغ یین پله ازنم

کرپلیمو علاج زنکار منگ
ازدوا گوسونبار پاره منگ

ہنو دوہس ہو کر اشنس نشی مان
چھو مس پٹھ قہر از نف مردوم
پتھہ چھونہ کمہ تس سو پادشاہ مظلوم
پز سو نجس شس ازدہ بلہ پنکر
در بہنا بیہودہ یہ چھو مارن پکر
کس قدرہ تس سوا یہ قہر کی
چھو مقدرہ نحت جوان تقدیر

ستو کرون تم ستیزہ با سلطان
ادم ودوم تدوم دار
تہ ہو انتہ پادشاہ بد کردار
تی تہ صد بار از خدا لعنت
نبی کس اکھ عشقا وچھی نہ ذات
تی ہو پہ قہر از امام حسین
ولیس بیہودہ فوف بورہ پاسن

حال وزروار یاہ کردن خیرات
از اسیران کرن ستھاہ آزاد
یہ دوا آسو تس تہ نالون زہر
تس شفا اور رضائے سلطان آسو
ہر حق مہر اولیاء اللہ
آسہ تس در حرم رہ مستورہ
ہر دو سنّی صاحب امام
آسو اکھ سیّد اتمن رہبر
صاحب فیض وجود درویشا
آیہ لاچارہ بہر شوہر تم
پیس مرشد کرک ستھاہ زاری
تم دلوک بوس کرہ شہہ سیت ہا
بس اکس پٹھ سپن دلی بیزار
دیہ آزار بوس رتن مردن

گوس زہر چہ ہر جہ اخراجات
تس کران دو دتمہ سپن زیاد
گرہ خداین تمس خبیس قہر
تہ کمہ وننہ سو اصل شیطان آسو
قہر حق قہر اولیاء اللہ
دو نوی خوب رودن جورہ
زاہن وارہ دینکی احکام
سونکو کارہ آسو نیک سیر
آسو ذات صاحباہ صفا کیشا
دونوی گیہ پتیس رہبر تم
اس چہ افتادہ کرتہ ازیاری
تم لدن پان نارہ سی اندر
تس سپن مرتضی علی بیزار
تس امام حسن دیہ کردن

ہر اکس گنہ شیخ تس سکھ ویمع فی
سوی ودوا لب شیخ شوقصد زاری
عرض کرہ ویس شو لصد یاری
کستہ تتہ زہ ودن اسرو سیلہ سپن
پیٹھ سلطان اسم حسیلہ سپن
بہ ندامت زہ اسم شیخ در
بہ نعم وریب لدت سکس ...
اس پتہ اسم ...

ہدیہ آتوک زاشرفی و وٹرساس
رحم کہ بامید بہ در چھی
چھوک ژہ سلطان اسہ واوس قات
پہوأسہ دون سوعیبکوی پردہ
پہولت سند موت اسہ وفن تادن
سیدن یہ طرف اطاعت کرہ
رگلون رشین ملون گلقند
سیدس کن اشارہ فرماوک
سوکران تونہ یہوبہ بار دگر
یہ تعصب بینہ کرہ کاہنہ کار
روزہ من بعد یہ سواتہ پٹ لیر
ورنہ از جان خودمہ تہاون اے
چھونہ افسوس پہ ہردن او
بے ہدایت یہ پادشاہ بیدین
نزاہ ہدایت نے نہ شیطانس

تن تموشور ودودی کیکاس
کنتو گھر وکس ونوسیاسپر چھی
بہر اللہ دہ جان شہ خیرات
چھ تسنزہ بناز پرورد ہ
چھوأسہ باگو آد نک راون
بہر مدین تموشفاعت کرہ!
تس شہ شیخ گوسٹھا خورسند
چانہ پاسہ مہ پادشہ تراوک
با فقیران کرہ سو بالا سر
بادِ بیہ کینسہ بنیکی آزار
بلہ تلہ ژلہ وود تس شہ دور
چھیس بہ تہ خانہ در جہنم جائے
چھہ گناہان ادگہ ون او
چون ابو جہل بد سیر خوبیس
کیاہ اثر کرہ وعظ چھو انس

یہ چھ بدشیخہ نسنز تہ یاد نی
ماتم رود دور سلطانی
رود اسلام و بچہ درکشمیر
بنتہ اندر شکنجہ گے بے پیر
آسو تم گیہ رفضنو بازار
حیفنی دوان نم آزار
بتو قبرن کا نقش ژاران
اکی چھک دیگہ دنیا عکاران
کرمی جذبہ بیت رفقہ نیہ
یہ صبا بہ سین زحضرت شیخ

سوز نانہ تسنز نکو کہ دار	آیہ در توبہ پرنہ استغفار
تس قلا سپورہ سی نو کعبہ	تگو پکون تس بہوش و آداب
از نظر شیخنی منور کور	باطنی علمہ سیت تم پر کور
تمہ کر مز شرح حدیث کتاب	واریاہ نسخہ بے شمارہ حساب
گیہ از داد حق تڑھی عالم	ترجمہ کرتمی صحیح مسلم
یوس اکھاہ اوس اندران خانہ	کرہ ونہ تم خاص بزنہ عرفانہ
اللہ اللہ کت خراباتی	گیہ از یک نظر مناجاتی
یا الٰہی یہ لا ابالی جہان	کیاہ وژہ عقلہ ذو الجلالی جہان
اڑانت گنہ منزہ گاٹس گن	پو اژن گاشہ منزہ یلہ ان
چھوک اڑن گمرہن ژاوتھ ہاوان	چھ اڑن سوکھہ موکھہ وت ہاوان
گاہ عاشق ژہ اہل راز کرت	گاہ عابد بنزک وتانہ کرت
بلجمس ہون ژی کروت دردم	سگ صحاب کہف گو آدم
از کہ امانت حضرت سلطان	چانہ نورک ظہور دراو عیان
آسہی نہ دو آتر مانہ پیر	آسہی سبز وادہ زن کشمیر

گے پیشمان رافض بے پیر
شرپسن وادہ و نسہ سنگ کمی
واجنک گنہ کنتہ واجنک وت
چھک یو کھس وارہ کارہ نی لعنت

در بیان نصیب خواجہ
حسن قاری و اسحاق
و اسبیلین شیخ احمد
شیخ کاشہری

اس یار انہ زہ خاصہ سنیکو کار
وہ وتی نبیعت و دین وار
تم دوتی خواجہ زادہ عالیجاہ
اسپہ سعید عالم و درس زی تم
اسبہ تھہ بیہ بیہ نماری و دینان وینا
اکلس تیرہ شنگ شیخ انیب

پارچه بر دو صفهسان مشهور
چهوا کس نام پاک خواجه حسن
دومیں نام خواجه اسحاق
گره تهندوی میان بلد میر
دوهه اکه دو شبی سر باز اه
پیش دوکان خود سو خواجه حسن
آدشخصاه ددان بیگانه
نایدس کن دین به تیزی تر
دتو حاجن حجامس فرمان
نصف سر ہت برهنه سر پانه
نایدن تس کرن حجامت پور
ٿاڏ با اختیار در دوکان
کهونه هنر نایدس تهوں شهرت
نایدن تهاو پیش خود سو حریر

آسو تهندی دوکا نکوئی مشهور
آسه رحمت تمس زعرش دس
آسو در علم فقه دانش طاق
آسو مشهور شهر سبی اندر
آس دانس پٹهس کران بازار
آسو ہتسی حجام مس کاسن
کهوت بد دوکان مست مستانه
تیز دتهه گڈه مے حجامت کر
کاس اسی نه امر اسند بان
ردد خواجه ز بهر مستانه
دتهو سو مخمور هیکو شعله نونه
کڈنه اک قیمتی حریر کهان
از نظر دادزان سو گو نیرت
کرنه تم از حریر کپهنه تقریر

٤٩

عرض کیتھ ہس زہر تام مقام
تم دیوک کاشغرہ میانو وطن
آسو اندر سپہ کنی امہ کاہ
صاحبا اکہ سمک مہ سر راہ
گنج رازِ خداوندی آسو
کرتھی اکہ نظر مہ ینوم ہوش
زان نظر چھوہن ینتی سرت
... کہنہ خبر پاس
تہ والوم مہ سر ژتی فیران
واتناوس تمی بشہر ترا
ای ونت بیہ تیز راہی گو
بیہ کہنہ دوہ گھثرت سو صاحب ناز
دپونہ خواجن یوچھوس تہند مہمان
گرہ نت شیر و شر ساچاوک

چھو دہ شہر کہنہ چھو دہ گام !
تس شیخ احمد چھو نام من روشن
خنجر و تیر و نیزہ تہ تردار
آسو زان عالموک سو شہنشاہ
تس اندر فیض نقشبندی آسو
گوس انہ بوہ خود بخود خاموش
گوم حرص ... ہس ہمہ از دست
گوس ... چھوس گیاہ بوم سامان
گاہ بہ آباد گاہ در ویران !
آس یوت خاص بوزہ ہر ترا
از نظر جلوۂ الهی گو
آد خواجن لشہ ہرو کان باز
اندیو توہ سہ آب و آتش و نان
لول برہس تہ نغمتاہ کھیاوک

خواجه اندر فراق او خسته — آس هر دو دوان آهسته

هاے افسوس اته منزه راو — تس کته آیه اتهه دامن تراو

تس آسه کهمنه قدر بوزسنه — سان مالی اسینه روزسنه

دو نبوی سر دتم بکار جهان — سخت بیزار تم بدار جهان

کرتمو عهد بر خدا جوئی — گند طتمو هی باولیا جوئی

یس اکهاه پیش اولیا واتی — زان وسالت سو با خدا واتی

هیره هیره کسان بامن پت — لابه ناوان آسمانس وٹ

پیه پوتهکی فوٹس بزبار تنگ — دته پکیه غیر ده چو شیر و پلنگ

تاره رست نه او بنه صد بن تاره — انزه رست ناو تار ٹد دشوار

پیره رست ویره گنڑه دریاوس — پیر چوهی کوه ته دهابه یوت اوس

یم رلون زوره دامن رهبر — سو سپن داصل خدا بهتر

بهتمو علم فقه و تفسیر — گوتمن علم دینکوی تاثیر

فیض قرات بهر زه جاری گو — دو نون یس خطاب قاری گو

اشک ماران جهیتوی تر آس — خوان ماران بهر ز مبر آس

۵۱

واڑ نورس کنھن شیخ جور
نو مشرف سین بیعت پیر
از نظر در داد داتس مطلوب
آسو از عرش تا بفرش نہ ہین
دو ہہ اکہ تمس بخاطر پاک
آہین بیش شیخ خواجہ حسن
سو بیتہ زاہل وجد وحال ہنہ
ڈیٹ شیخن سو اینہ اندرچ رائے
لوڑہ فرمادہس سو خواجہ حسن
مہ چھو تمسند دلس اندر تعشوق
زین بشارت ہے پاک زن دلشاد
دژ بشارت تمہ بخواجہ حسن
گوسو دردام سہروردی بند

پیو سو دریاے نورس اندر نور
گو تمس صاف سینہ پاک ضمیر
گوس کشف قبور و کشف قلوب
تس معین انفس بٹھن آہین !
پیو خیالاہ کمال انہ ادراک
تس چھونہ کانہہ تہ کونہ ناہ کھن
از نظر صاحب کمال ہنہ
تت خیالس سین تس ہمرائے
گھرہ آئون بگہ بمجلس من
چھوم مہ آن کا دیار خود معشوق
آیہ در خانہ بانہ خوش بمراد
سو از ین مژدہ شاد آس اسن
قند پوشس سموک بنو گلقند

داستان در بیان رسیدن خواجہ حسن بخدمت شریف حضرت محبوب العالم

در حجرہ چیران اناں کرامت گو
ماہیہ لاگون نہ دینار امیت شوکہ بیکہ
شیخونہ رخصت دیان اوسکہ پٹ
سو چیران وبس کنہ جامہ بل
ازنین پانہ اکھ دلون دبارہ خار
ابدا بہ دلون از کنہ ساری
دابو در چیران اسود فاغباب
ولو نہ چیران بعد سال دراز

ولونہ از چیران اوسہ پتیر
اندر دو بعد پالم از جہاز
ولونہ از جان لادست
بوتعل سون دتر ففس متمست
سیت اندوام در اسپین
از بہم حیرہ پانہ پیس
در غم عشق دو دو نال

در تحیر سین حسن قاری
در تعجب سوا ز کمالاتش
گو بدو کان سو حریر آئون
سو کینہ خدا ان خوشخوی
عرض کرنگ کنیزہ مہندزادہ
توڑہ فرمادہیں مبارک باد
دل انہیں چھامہ لبنہ دروازہ
لیو بیہ سونہ مہ نش مطلب
ہو آن خواجہ حسن قاری
کرہ نہ عرض وسلام خوش تقریر
حضرت شیخنی سٹرپں دتو ناد
ان یہ دلول سوت یہ کا حسن تام
لاگ تم سٹرن زہ ژو رزان استاد
الو سٹرن جامہ بام شیخس ڈال
پالنسی کیوت انوت تہ پانس دل

فیض حق والدس وچھون جاری
کشف دل دیدہ نور حالاتش
سیت پانس زہ ہیر آئون
بہر فرزند خود اجازت جوی
صحنس اندر بحکم ایستادہ
امہ آداب وات سوی ہمراد
عام رحمت چہ فیض سر تازہ
یہوس نکو خواہ کاشران ہندب
اشک از ہر دو دیدہ نش جاری
ہد یہ کھاون یہ پیش تم سو حریر
کریہ جامہ بتار اے استاد
بینہ غفلت کرک برک آرام
کرہ نہ در دم بتیار از امداد
لاگہ ناون سو خواجہ پانس نال
شویہ نہ سادہ خلقنی محمل

صحنس گو بحضرت سلطان
کرہ نہ بوسہ بخاک آن استان
ڈیوڈھ شیخن سو نادہ وامتو سون
بوسہ کرنس بلطف چشمن دون
کرکھ در ذکر و فکر تلقین تس
رہبری پانہ دیں یہ پیش پتس
لذت ذکر و فکر اندر تاس
ہودہ از تال قند لذت آس

بیوٹ خدمت چلس بیاد خدا
خواجہ در خانقاہ بلک شاہ
لذتو منزہ سود تو لذت دراو
لذت یاد حق الہ لبن آو
زانہ سوی یس بتہ سو بہ نعمت
سمد تہ تکھ کمہ زان لذت

شاہ ملی وقتہ آو تس ناگاہ
اکہ چھ ماہ نہ بانہ بنیت ہمراہ

رسول خواجہ حسن قاری
روز روز دوزہ شب بیداری
نیموت ہیم شکارت شاہ ہلکہ ہم
خواجہ ہو کراکہ کاب نعمت ہیم
مشرق و مغرب و جنوب و شمال
اولیا ڈین چہ چھو پکھر سال
کرتہ وون عقل ہک کرت پیچھو وات
عمر ہو اٹھسہ ۱۱ تھوی بیت

شاہ ببل جناب پاک ضمیر
آو سوی در فسادِ زیچن شاہ
تمندی ینہ نن سپن اسلام
خانقاہ ییو تہ چھو اذ روشن
تتِ اند خواجہ حسن خلوت
اکہ سو دود متو فراقہ کے سوزہ
گو دو ہا ہنو نہ تس اذ ظار
ودیہ دوہہ کہنہ نہ نان وطعام
شاد دہ یاد حق سوبیچور خواب
نرن دوہن گیہ نہ یہ کینسہ خبر
مخاصن اک شیخ نان وطعام
کرو الہداد نی سخدمت پیش
شیخنی اکہ حصہ زنان وطعام
ای حسن رٹ غذا تہ کرہ اذ ظار

سوچھو بنیاد دین در کشمیر
بہر امداد دین از درگاہ
گیہ ترقی ہنہ ہنہ از تام
سوی چھو لنگر تہ سوی تہند مقن
کاہنہ نہ جز پیر آسو واقف نت
بیہ تس فکر و ذکر ہم روزہ !!
ہتو کل کرون با آب گذار
تس ہنو نہ پے گذانہ شام !
بس ہا فطار تس دو قطرہ آب
خواجہ از فاقہ ہا سپن لاغر
انو خواناہ نیاز بعد از شام
بیٹ حقدار تتِ کھنہ درویش
تھو نہ بر دوش ہنو نہ بر لب نام
روز در سوز یار شب بیدار

نغاکن جب از نعص حضرت سلطان

ترتیب مبارک از حقیقت ان

ازصفائی سودھ سمنون گو ا

تم دلپوس مطلب از مقام چھو کیاه
میاں خدمت پئے رضائے خدا
شکر جید بدا دِ حق ہر تہ
سو جوان تا جلہ بہر ایام !
نیرہ نکہ دوھہ زیادہ برلس لو ل
بیہ وین بشیخ فرخ فام
دینرہ لس خضر لو العباس ونو
مخلص چھوس کران سٹھاہ امداد
طالبن بو چھوسی کران یاری
بی ونت گو سو غیب ان دیدہ
الو خواجہ بحضرت سلطان
منہ فرماوس مبارک باد
ارکہ دار خضر یار بنی
باد اللہ با استقامت کر

تہ غرض از مقام و نام چھو کیاہ
محض چھہ خاص از برائے خدا
در شب و روز یادِ حق کرہ نہ
آسو آنان طعام در ہر شام
بیتھ پاٹھن کران گبر س مل
نزہ از من دعا و عرض و سلام
لیس ثرہ از ابتدا شناس سپُن
مہ چھہ مخلص مُرید ساری یاد
ظاہر باطنی مددگاری
خواجہ خوشدل چھ قصہ فہمیدہ
لس وچھون پیش و پس سو حل عیان
حضرتِ خضر نی کرد ک دلشاد
خضر کیاہ یار کردگار بنی
از کرامت چھو یادِ حق بہتر

چل چلہ چھونس کنہ حضرت نبی
مسی چھرم ولن کردن نفس نفس
... ونہ بتھ حاجت پنن احوال
تول آسہ لنسہ وارہ تھی حال
وارہ گلس اسو وفتن سیران مہ
یاد روز منہ زانہ تہ فرقان مہ
ادس کتھ کن وچھس کران تمہ
بو یران تس کران بیس چیم
ساتس تس کلیم برت نہ روزان
سو یران پیشن پیشن بو کران یاد
میانہ نہ سیاہ آد نہ تم تو ن مہ

نیک دبد بارتس چھ برگردان		تم گرن گھنہ نہ سون وردن
تس جہنم بربت چھو مول ہارن		ننہ لاگون سومال بد کارن
تس تمن لنسہ دعا جہنم چھوی		دارن فتنہ زیادہ تہ کم چھوی

کیفیتِ خواجہ اسحاق قاری قرآن مجذوب اسجد بہ حضرت سلطانؒ

عارفِ خاص خاصن اندر طاق		خواجہ اسحاق زندہ آفاق
تم کرہ ذکر کتاب سلطانی!		آسو ودر عاشقن اسو لاثانی
یہ تمک نثر نظمس آد		تذکرۃ الاولیا دپان تمنا د
از کرامات حضرت سلطان		وچھ مہ تس منز چھو سر عرفان
تم چھو لکھوت ستھاہ عجائب تر		چھو قلیل لاہ تمک درین دفتر
آدنہ کبیرہ تام چلہ تہ چلہ گو		چلس اندر سو یام سو یکدم گو
از جہان سرکردان بدرد فراق		چل چلہ زانہ خواجہ اسحاق

وارہ پاوس تم زیب ز سنگ
تس تمن وودان نبی نہ نوشی
والدہ بو د چھت بیس درویش

سیٹھہ بہ تس خضرت سلطان
تس کلیمس تج بے ورمان
سرکس شو شو نہ افضل
چھو سر پنن تمن زبان
عرس بہ ازکرامات انتہ چھلنوک آب
بعد ازاں ذکر اتھ وسجنیاب
آسو موجود پتھ یوس حال سوال
والدہ صاحب کردن تراہ چھلنوک اسمہ
ننہ ثمہ تمن تہ نیزپ اسو فند زیر گوتھوک حسن بالا
نہ ثمہ سر پنس لہ سلطان
نیچہ پیٹھ پنن ہے خاطر اد

آخونس برونٹھ کن ماں قرآن
ہتو پتُن مہ ہفت قرات یاد
از حرم جاجیاں قرات دان
ولو تمو سار دی پرِ ھی قرأت
ذاتِ پاکن کرم مہ بٹ پاری
سجدہ شکر و تو مہ ذاتس کُن
ہتہ آسو آخون سجان دل مہ فدا
واہ افسوس کو نہ آسم زان
راو رم دوہ زرد بے نادانی
گوم خامس مہ دل پراگندہ
از جہان سر د گوس ہم بیزار
ژہانڈنے دراس مرشد و رہبر
وا ریاہ دچھمہ رند و مستانہ
عابدان ناہدان و ہرد چھم

چھوس لونس لنشہ وادہ وادہ پران
در تحریر سپن سٹھاہ استاد
واتِ پہ مہ تن لنشہ قرآن
پذ نعرہ چھہ تفاوت تتہ
پیوم مہ سحاقی لقب واری
گوس شہر وادہ قلدی نتو
آسو جیران کنژن زدادِ خدا
مرو چھوم دارہ حضرت سلطان
کو نہ تتہ گوس چھم پشیمانی
لا طمع گوس لبہ گر ونده
پمہ زمہ کو نہ کینہ لنشہ قرار
گرہ پت گرہ ژہ اس گام و شہر
مست و مجذوب خستہ و دیوانہ
عارفان عاشقان شہر و چھم

کینہ ژنتہ آونہ تنلی ... ہیپو نہ مرہ بیاد دلی کانہ ہتہ چھی ہیں
سو مودرے خانہ ... ہیپو نہ چھم مشتاق ...
سو وچھان ... سو چھم ... زاہدانہ
ہا بی صاحب ... بیاد ... اسو
... سو ... پیر ...
سو چھ پیر ... پیران اکہ ...
چھوسمس ... پیر ...
... اوقت ... جاہ ... اوقت ...
... سٹھاہ ... شہر ... و سو ...
... و ... سو ...

57

پیاوم ژنح وقت عارف دوم
تلبہ دن ... زن درشہر
مشرق و مغرب و شمال و جنوب
حضرت شیخ حمزہ ... ژنح
چھانم قطب غوث ... ابدال
پیر دانی ولی ... صاحب حال
... گرہ ... غنیمت زان
چھی غنیمت پہ حضرت سلطان
... درا س ... نادان
رادرم دوہ کو نہ مہ بام ...
مسند ... مکینہ ...
زان رحمت ... حساب ...
دچھمہ شخصا ... زند و مستانہ
آسہ مجذوب مست و دیوانہ

صاحب کشف یو ستوده صفات — درهمه باب صاحب حالات

سینه ز آیینه صاف تر آسوس — ربع مسکون در نظر آسوس

آسو سوپر ذوق مست مستی — موکه لیمت ز هستی و مستی

لس نشه وچه مه نو بنو اسرار — آسو لس اختیار در هر کار

جان و دل لس به نیک اقبون آسو — از شریعت ز حکم بیرون آسو

بو گرفتار کشف حالات لس — از دل و جان تنت کمالات لس

گاه تریاک گه انان بو بنگ — نشه وچه وچه انان بو رنگارنگ

نقد هاره یو لس نشه کاران — بو تسنر ڈال شیخی کهالان

لس سو آسو نه سه کهنه آرام — در شب و روز هم بصبح و شام

سو مه اوصاف نشه کے باوان — سچو البیس وسوسه تراوان

مه و نان آسو ید گفرکب محرم — چهوی غنیمت به نشه کوی اکدم

چهوی اگر سیر ملک جان نه کردن — کشف حالات اینجهان نه کردن

کیف کرسی ژه کیف کرسه کیف — یم کر کیف لس چهوی هی حیف

مه نه زاه یه دلون لستند مالوم — از شریعت سو بدعتی ز الوم

یس اشارہ کرِ وِک چلو سُک مہ
کونہ زنگہ وِ نکھِنہ کاہنہ کت مہ
آس درخانہ بیہ کو خیال
گروکہ کت جایہ دفن کس تتہ آو
گوس تتہ جایہ وچھمہ افتادہ
گومہ در دل خیال دیوانہ
دفن کونہ کرِ وِک چھہو گیاہ معنی
آس غیرت بحجابانہ پُر حسرت
وچھمہ در خواب آم روحانی
تم دپوم پانہ چھہوک شریعت دان
بدعتی مردہ از شریعت دور
یت کرون ام فتادہ از شومی
تس نوی قہرِ حق سپن نازل
یس اکس پتھ بقہرِ یزدان گو

والو بیہ فیضِ دست بوسکے
تیز کرِ ہم بحجابانہ رخصت مہ
وچھہ اُتس ستس بنو گیاہ حال
پانژ دہ کدتہ کیانہ تھاو وگراو
آسو ڈولان پرہ وچاندادہ
آسو تو صاحباہ بیہ مستانہ
اصل معنی امک خدا زانیہ
بیہ چھہو افتادہ کیاہ چھہو معنی ات
صاحباہ اکس شکلِ نورانی
کیانزہ چھہوک اندرِ تموت حیران
آسو درِ تشہ روز و شب مخمور
ڈالنہ گو مریدِ مخدومی
نیہ تس ون محاصلو حاصل
تس تہ از شیخ حمزہ سلطان گو

ته ورلا رم لدن چه دارس منز
ماکړن از کمال استدراج

دا سه والت لدون سوناس منز
بیتمه نه مانس اندر چه زیاده به رواج

در بیان سید خواجه اسحاق قاری یادوم محبت بجذ محبوب العالم رح

خواجه اسحاق آسو در تیر باد
زدر کرتس فراقه کے وزدل
گو بار بار حضرت سلطان
پچشم کم گریه پاسے مه
دیز سه شیخ جو توبه بر دوشان
لگه از ناسو اثره ماسے تراو
چه فکن ماته بنکا ده بیتک
خواجه گو تیز تیز در خانه
آن زر و مال و زیور و جاداد
خر و دیبار ینه سون و زر لعل

دیره دو سونس اندر دزان چو کباب
گاسه نه کنزنه تیر در گردن
خون تاران بصدق از دل جان
گر سو خامی نه تیر ائے مه
کنه ناسوی توبه اوده اصلح تان
اده باحق ژه استقامت تهاو
ددان دوی ژله دون موژی پتاکه
کدونه اسباب و مال و سامانه
همه راه خدا بیکدم داد
کردنه خیرات خرچ ساری مال

نس یئون تہ بصبح و لب شام — باگروُن خلقنی سوُنان وطعام

دوہ گو لشگرس ہغہ رآسو — دلتہ ڈھاول تنکٹ برابر آو

یوت تکلف نس یہ وفنگ والو — سوُنہ تت فکرہ ذکرہ تہ خوسحال

خواجہ کبار خوش طبیعت آسو — پرور بیدہ ز ناز و نعمت آسو

یکطرف آسو لنس غلام و کنیز — یکطرف ناس ذخیرہ از ہمہ چیز

یکطرف در حرم یئ دی لردیہ — نازنینہ تہ یاسمن بو یہ

یکطرف خادمان کمر بستہ — ہئت انقس کت گلاب و گلدستہ

یکطرف آشنا تو نگر لنس — مال و اسباب زر و زیور لنس

گوا کے جنہ یئیت از ہمہ ڈور — از فنا کرہ زندہ پالس سُور

رد و نہ پت لنشان خاکستر — خستہ دل خاطہ لتس بہ دہ

لیلہ ڈانڈان یرہ او خوان مجنون — آسہ آلان ز دہ دہ حیرت نون

نال لنس آسو مردہ ہند سُند پوست — دوہ ڈیلش امی ایہاز دوست

بیانِ تقصیر کردنِ خواجہ اسحاق قاری ہمی دی تا زیانہ زہ محبوب العالم رح

در بيان رسيدن بابا داود خاکي بخدمت حضرت محبوب العالم رح

وڃهکهه ڏٺئين اندر اک خيماه
خيمس اندر نوره تخت اسو
از اشاره بنديهٔ آفاق
ژانو شيخن سو خيمسي اندر
دپوسه تم صاحبن مبارک باد
بسر و روي انهه ڏالون تس
به تمودن نه شيخ صاحبن مانو
پرژنه کينسه کرونه کينسه مجال
نه کردن پانه شيخني اظهار
اهل رازن نشه سين معلوم
حضرت شيخني درآن ساعت
کرن آگاه بدکره وقلب نفس
از رياضت سين سو محرم راز
قطب و ابدال و غوث صبح وشام

گو تتوي شيخ کردنه تعظيما
بر سر تخت نيک بخت آسو
ولو تمودر نظر انون اسحاق
پهيومتس سايهٔ هما بر سر
واتناوک ژه تو بني بمراد
انتو رٹهتھن ذمه کرون شيخس
شيخني خواجه نادن اندر آنو
آسو در خيمه گوس صاحب حال
رود پوسيده پردسي اسرار
آسو سيد جمال الدين مخدوم
دپونه توبه خواجه هم بيعت!
گو بجن پهيو سوا زهوا و هوس
گروته شيخن سو پيشواي نمال
مقتدي تس پته سو آسو امام

یس وپان عام لوک ونبا بہ
خاصہ عالم بہ تیز رائی آسو
پہ ون تم علم پیٹھ شمس الدین
نامور خواجہ شمس الدین پال
تس پتہ پیٹھ میر افضل گو
عالمِ بے نظیر گو مشہور
میل تس آسو مال و جاہس سیتی
آسو با پادشاہ ہم پیالہ!
روز و شب آسو باشہان تس کار
گہ سوارے گہ بخشتی تیل
آس بو کرہ ہیں وسپن پیان
تم وچھان آس شان و شوکت تس
گاہ بزاہنپانہ نیرہی بازار
گاہ پنہ دس گاہ تراکہ وارے پل

یس اہم مسجد ہنو کعبہ
در نسب تس لقب گنائے آسو
آسو بڈ عالماہ زاہل یقین
عالم با عمل زاہل کمال
تمسندی فیضہ ثرہ مکمل گو
ہم بجاہ و حشم سین مغرور
و میندم کار پادشاہس سیت
مفتی شہر بڈہ اقبالہ!
گہ بصبح و بشام گہ دربار
بلہ ہیت آسہس بخاطر میل
ہوش باہوش طرفہ گویان
مرحباہ تم کران بدولت تس
گاہ با سپے لگام و زین زرکار
ثرنگہ ماران رنگہ گیرن تل

۶۳

حاضر دوپوشان و شوکت
آسہ نہ ہیمہ بخت ہا دولت
دیو ہموہ وائی کیاہ چھکھ مشر
امہ علمہ چھکیاہ عمل مشر
آلم سٹھاہ علم ہیدین پرد
بار ہیت خر سود بہ اندر تر
بر سٹھاہ علم بہ آسہ خر سی بار
گیاہ ہنر چھوتہ تھوی ام زار

یس پوچھ یارتی کرہ یاری
یس پوچھی یارتی پتہ ماری
ہم پتہ رنگ تم پریھوی مارہ
علم تم رووہ بل چھوتی بارہ
در معارف بزم وت ہا وان
مولوی روم ای پچھ ناوان!

مفتیٔ شہر قاضی کشمیر
تس نہ چھرہ دِتس زبیت المال
بیہ انہ غلہ خرچ خانہ تمس
آسو درعیش پادشاہان
طلبہ شیخن یہ شورہ وغوغا بوز
تس دِیوان ون امس تہ بعد سلام
ژہ دلیس چھہ غریب درویشاہ
چھہ گذاران دما بمسکینی
ایہہ یانہ سو چھو درخلوت
گوسو خادم بخدمت او زود
حضرت شیخنی کرو توہ یاد
یام تم بوز شیخہ سوند پیغام
خادمس پتہ پیش سلطان آو
ہیبت حق پین تتھوی تس پور

آسو وت بابہ صاحب جاگیر
آمس ست ہت تہ دہ تمی ورسال
بوزتہن خرچ سالیانہ تمس
طالب جاہ ومال درہرفن
خادما لکہ تمو بقاضی سوز
یہ سو تکلیف بیہ ہی بہت تام
مرد مسکین سادہ دِہ باشاہ
کرہ معلوم کتھہ کیہنہ دیی
محض للہ یہ کرو شفقت
کرنہ آو بحضرت داود!
کیہنہ یرہ تہوں چھوس تمی چھو دیوان ناد
نن تمس آو غیبکوی الہام
تس تتی لرزہ بمیہ سیتن ژاو
گوس ہوش وحواس سار وی دور

پروسته شیخن مه بوز چهو غلام چهم
میرنه حض تو نه کینه من بے تکلیف
...

کینسہ پتشکل تہ شمائل چھا
کینسہ بوت فیض تہ فضائل چھا
کینسہ بوت فیض ولطف عمیم
کرو خدا این احسن التقویم
آدمی پیدہ چھین ورتن
روح ازامرِ حق چھین روشن
چھ خلافت یہ آدمی سوسن

ايت شه غفلتش اندر ڪهارن
ڏي پسه شيخن ڻه کو نه بنيا ء
ليئ يه ذات حق گهڙه غافل
يه دنون شيخه سند سين ٽن تير
پيره سو نه تير ڪت نشانش لڳ
از هوا و هوس سين بيزار
لو اثر در ضمير مولانا
از درد جاه و مال کو نفرين
گو پراکنده دل بخانه خويش
رات راتش ڏوان نزاري آسو
ڪري نه آرام ڪم اکس سا عتش
ليس اکس آه سه در جگر آزار
تش ايا خواب ياڪرا آرام
مولوين هو تهو ي حالاه
ڪڏ نه ڏو ڏو نعين سختي رات

نيت مرسل ته انبيا مارن!
علم پرپڙه ڳوڪ سوداڻي!
لش ڇهو افسوس واويلا حاصل
بردل مولوي سين جلے گير
مولوين تتي سو غفلت نرج
ڪرتهوي بيره سند شارن ڪاله
راز حق جاے گير مولانا!
در ندامت سين شهاه غمگين
خون هاران ز ديده او دل ريش
ٻان مارن زهڙا ڏي آسوا
مژه به مژه کو ٽلنس راتس
از غم درد تازه آتس نار
ڪره ڏو ڏو نه صبح سوي تا شام!
ڳه وسان بوني ڳه ڪهسان بالا
اس زن گيڙن رحمس شهات

٦٥

مولوی بیوٹ تنی تشبیہ کھوت
تاج برسر کلاہ سلطان ہیت
حال اینش چھو ورنی بیہ نور
بیہ نور والم پریچھی مشہور
سوچھکر کتاب وت باس
دیچھان آفتاب زن تابن
حال اتس چھو مولوی باون
تشریح دروالم پریدوت دوون

سب انو غرض و دعا قبول گوھی
روزہ ترتی مدعا حصول گوھی
نہ وو لو غم یرہ کیاہ تہ تشنہ لب
پتہ ازراتی وچھک ورتواب
ازتشبی منز تہ ازنانش
کلم پار انسی ورتن بر

سو نہ دیوانہ کار خود ہشیار	آسو یا ہوش محو در ہر کار
آسو ییس کام شیخ فرزدان	تس سو زن تاج تالہ پٹ تھاوان
اندریں حال تس سپن کینہ سال	ہینہ ہینہ نیوت تمسند احوال
ڈیوٹ شیخن خیال دانائی	تس اثر ہاو نہ نہ ملائی!
مٹہ تھاوک تمس بخدمت کار	نہ کران آسس آب گرم تیار
نصف راتس تہجدس کراب	آسو تھاوان تیار با اسباب
ای بمارس علاج آسو دوا	نے حکیمن بحکم تھاو روا
مولویس زیر خدمت بیک	زن دلوک لو رکوی سو خلعت بیک
نصف راتن تہجدس کرآب	آسو آسان تیار ورتب و تاب
گرمی آب تس نہ سوز درون	آب زہر دو دیدہ ہارون خون
ایستادہ سو آب ہت بردر	از سر شام تا بوقت دگر!
ایستادہ سو آب ہت بردر	از سر صبح تا بوقت سحر
گو اتھی پاٹھ واریاہ کالاہ	تس ہنوع دگر ہنو حالاہ
ہینہ ہینہ فنا ہستی گو	قابل سرحق پرستی گو
نبض ہینن حکیمنی زالون	زیر تجویز داد لد آنون!!

کلاہ سلطانی
ترمیر سوس سکندر ثانی
زان بعد اسوس نخ خواب
وچھ ورنخواب علماتاب
طلوع آفتاب بیرن ناز
اضطراب ینہ آغاز
سوزہ دورولس اسکپ نور
آرو دلس ما تنباہ زنکیبہ عین زنہ بیماہ
آسیا ان نویہ تشنہ ترسبہ
ازہ وقت ازہ ترسہ ہتہ تشنیہ نابہ دہ سہ ہ
خصت ہیوچ ہیوتہ سپہ

حمد لله به آفتاب نور — یس ثه پټ انه خدا سین بظهور
یا با ارادات نته سو عرفان آسو — معرفت نته نوړ ایمان آسو
یا سو نوړ آسو انه ولایت پیر — نتو سین حال از عنایت پیر
نته ما نورِ حق سین مشهود — نته بلا شبه نوړ ایږد بو د
چهیقس نور سی ستهاه تا دیل — ور همه حال چهی بقرب دلیل
مه تتي دو همه دپو تو بیعت — تو به دپو هم نه ترا و هم رحمت
راز حقس مه چشمه کر هم بانه — تاده پره ده با و هم کینهه رانه
بیه کمره هن بحالِ خوږ آگاه — شبه اول بله وژګ مه کلاه
دپو مه سخن مه استخاره کردم — تت شبس نهر خیال واره کردم
از همه اولیا منجم یاری — انبیا ان لشه مدد گاری
و چهمه در خواب آنه لولاک — ای پهان آس از لسانِ پاک
قلمن دپو بو چهوس جهانک شاه — کاتبس بنه مال و دولت جاه
په تیم مصرعه پر تو لبهانه — پیه پران کمه نتوستهاه تکرار
سوی اشاره ثه کن پهوار شوکت — چهک ثه کاتب ته ناو چهی دولت
کاتبی وصف چهی ثه دولت نام — دو نوی نام هم برابه آم
کلک تقدیر چهی زبان تمن — کیانه نون والقلم نشان تمن

مه چهاسیده ران نشارت ما
مه خف نقعالی وکی بعسالت کرسه نه
سیاپ چروپه نبي نکمی تپه یا بیب انه
دنته سمس لالسا نبه انیشمر اوق
روښه زران زران کرنستیپ اوون نتراو
کمنت مه کرنستیپ تنده دل لالسنت
سانی ثه لاه نه دل مجعش ماتوی
کرسه بادات مه لالسه بیوی
پیسس ایدیسه وثه زانا
کمنسه تښ مه نتیاوثه باوانا
سپیب وال انه بیا لقیقو
نفع چهو بیا انده
دهویه پیر حضرت صدیق پیر

٦٧

سنکریده ثقیل والنی هم
تی تمرف اسیویت جهانی
کمیه بیهود وداته نهو اک کمه
رضی الله عنهم و هم رحمت
دو همه ال کهف ته ذان نعتوا
آتس باهم په دوی کړول بهول
اکهو دیالنه نه پیا کهو زانا بیو
ته سوکه موکهمه روږم ثیارن
مه کړی دوه کامه شایان
بکارن ثه نه یم چهی لا پایان
چیه ده وکښ بحضرت سلطان
تمکک لاوی لموبه دربان
و مه یبت که به لا چاری
گلپس حاضر مه کی دچهان باری

دہوہ مہ شیخن چھ الہ ہندن ہیرت
چھ اناں تہ نان گاڑتہ ماز
مستہ ڈ نمک ہندن چھ ہیرت از
تورہ فرماوہم تہ ژہ کفر بازار
ان ساروی ٹنگ ژہ سالانہ
بُد پہ پرژھی کانہہ یکت ژہ چھی دُکار
پیوہ ہوس از حضرت سلطان
دپوس پالن یہ پیرہ سند فرمان
گوس بازہ تہ پیرہ سند ماٹوم
حضرت شیخ ورد بسم گے
واہ افسوس کونہ حق زانوت
عالم مولوی کرایوت کار
مہ دپوس مہ سپیر خود مانوم
تورہ دپوہم کلام بیہودہ
مہ تہ بوزت بنار زار ودم

چھ کران ہند سٹھاہ اطاعت
از چھ دروازہ کفرہ جاین باز
چھ ژھن تازہ عیش و عشرت از
ہیر ٹنگ سارہ سنز کرژہ تیار
ژھانڈ بازار پیر کفر پانہ
چہ پرہ لس نہ تین کرو دپہ کار
کرہ ہیرت پہ چھوم نمک سامان
مان اسباب پیر ہیرت آن
ہیہ اسباب کفر مہ آنوم
ادہ مانل مہ در تکلم گے
ہاطلک سانہ زہ سنز کنو آنوت
واہ چھی نازہ شرمندین کردار
مہ پہ فرماوہم تہ تی آنوم
امر مرشد گر بیتو بودہ!
خاک برسر مہ بار بار لدوم

داستان پیالہ محبوب العالم

مولوی چرب دار بوتس سیت
ہلو گنڈت مولوی مکمل آسو
پس زخویش و قبیلہ آیس شرم
گوسو ازننگ و نام خود نادم
زانو شیخن گلہ کرون ییس سیر
بیہ دوہہ زحضرت سلطان
جودرس تھا وپٹھ وولول زین
ہمہ اسباب سیر باغ ژہ آن
خادمن گوسہ بپش گرم الون
اوشیخن بہ مولوی داوود
چرم ول پوہر ژہ لاگ بپا
مولوی ونتھوالون بجا فرمان!
اندرہ ناوپور گوو ران!
تس نہ پروا بہ امر مرشد شاد
اڑدپان مولوی چھو دیوانہ

ناوپورس اندر بلہ ہم وات
چھولدت دامنس ہلس تل آسو
دامنہ بلہ تلہ تراون نرم!
پوہ مخدوم ازسپن خادم
زن نہ تس آس گیمژن بہ خبر
بہ الہدادی سپن فرمان
گھڑہ پانپور بو تماشا بین
بیہ اکہ چرم اندباغ ژہ آن
ہمہ سامانہ بیہ چرم الون
وت ژہ ول چرم خام پالسن ژ و
گاسہ بہ گنڈ ہلس گھرک زیبا
دراو بروہنہ بروہنہ بحضرت سلطان
احمقن خندہ ہون زن اوران
سو در آن حال ہیو بہ اصل مراد
اڑدپان بہ چھو مست و ستانہ

اخه کهور جسم و جان دل دیده — تقاد دریاد حق ته سنجیده
ګډه کړه ذکر فکر چې اوراده — ته بنکب اده صاحب ارشاد
فکر کړه ذکر چې ته چالنس راج — ذکر هنر فکر چې روالنس راج
هم مصلا عصا کلاه وقبا — عهر بانی تمس سپین از شاه
سو کلاه تاج پادشاهی ن — سو قبا خلعت الهی ن
سو عصا نیزه بهر بدخواهان — مصلا آسومند آشاهان
شیخ حمزه بان شرفاکی — کړه منور سو حضرت خاکی
په سر کو شکپال سیهوټ — محض په فضل ذوالجلال سو بوټ
ګډه لاګون بنفس خو تم جنګ — آګو سوی ملک ګډه تم در چنګ
فوج نفسک نفاق رشک و حسد — نغص کین و طمع سیرت بد
کړنه مغلوب نفیچی لشکر — پا نه زنجیر تم کړن ابتر
تو نه پته په ملک دل ګاړن — فکر تاردن ته پنه اپنه ژاردن
وچهنه ملکا زحد غایت بډ — برتر از فکر بې نهایت بډا
عرش ته فرش تنخه اندر ساروی — از تجلی بفیض تم چاروی
فوجه فوجه ملک دچهن بر کوه — جلوهٔ ذات آو سو در هر سو
ژاوو در ملک شرح روح سهن — مولویس ته فتوح سپین

وصف ذات ته کڼن از غیب الغیب
کډنه از زمین عیب پا هم قدم
ماسوا ژاوو در لپاسی عدم
عقله اندر په ګفت سو وا ایت
وته دریاد در سو وا ایا
آو فیرت از ان خزینه باژ
جلوه دت در مقام نازو نیاز
ژاو اندر لباس غیب الغیب
ابتدا ګوته امت یا هو یوه
نیر ده آسو دو یتی تی دور
ژاوو در بینت ور او از ماسی
جسم راز حق پین وسی
انشا ده تجلیات سپین
روز اسما در صفات سپین

مولوی عبد سلام مولوی عبد
رود و دریا و قطره الاسلام
پوهیږ علم و کتاب اردی یاو
بلکه په پیاک علم کروش زیاو
بیا الهی علما و وتس دی
سو لنه په کمال حق بینی
نظام اشغال تش سو نا سوت
باطنا سیر ان تش ملکوت
مست و در راه و دات تی بیحون سو
حال نه سو کړنه سکال رسول با
روا نه رسد په اشغال تلبیس ساعی
شهر شب سوره قیام اشکال شرح بام

بکتاب پیوا احتیاج ہمس
پیش شخصی ہمس مارک آسو
آسو بدتش کتهن منع از پیر
بکهونہ نتش ددنس لدوم زہ کتاب
گوبہ روشن بحضرت سلطان
نیز گهر پیش مولوی ز حال
ون ہمس چل چلہ قبول زہ گوی
بہہ کونہ مدرسس زہ دپایم تعلیم
کنهہ و ٹہونہ انہونہ از سرجهی
مولوی زین عتاب گو دلگیر
دراس از امر پیر نافرمان
باہہ ادنم ولوں گہ بیان
چهوس بوگمراہ گومنوں از راہ
مہ چهو فرموت ز حکم مولا سر
بمہ خونہ لحد مہ آسم کجان

سو کتاب آس درمزاج ہمس
پیوس حاجت خیال تتہ کن گوس
کرنہ کینہہ حرف کاغدس تحریر
کرسو شیخن طلب بقهر و عتاب
کراہہ دسی ہمہ فرمان
وانناوس خبر بہ شنگہ پال
مطلب و مدعا حصول زہ گوی
عالمس شوبہ علمکوی تعظیم
باشارہ کرون برابر چهوی
کرمہ تبدیل حکم حضرت پیر
ہمہ نتہ مرن مہ آسوم جان
گومہ بمہ غمہ سینی بریان
ننہ ناکارہ دراننون از شاہ
دراس ناکارہ چهوسنہ فرمانبر
کیاہ چهو درکارنہ نافرمان

پیو اکھہ آسہ ور ازل مقبول	پیو تمس فرہ خاصہ گو سو قبول
چھونہ کاہنہ نا امید ازدرگاہ	وتہ پچھ ون سو کرتا ہنشاہ

داستان در بیان رفتن بابا داؤد خاکی بار دوم بامر پیر حضرت سلطان رحؒ در شنکپال

شیخ وقت حضرت بابا داؤدؒ ! — سپہ در شنکپال خلوت رود
رود برامر پیر خوف قائم !! — راتھ شبیدار تہ دوہس صایم
گو تتھی محو ذات مستغرق — از ہمہ فان تہ بقا باحق !
اندرہ کو یہ ہاسہ فوج سپاہ — آیہ از ترک لشکرا ناگاہ !!
شن رتن آسو تتھ ووٹ جنگ — از کمان و فدنگ توپ تفنگ
جنگی شورہ لوفہ ٹاسو سینتھ — سپھ تہ ہاپت ژلان تتھ دات
تم دوشی فوج جنگ کرہ گل — تہندی ہیبہ خلق ساری ژل
مولوی جایہ جنگسی اندر — آسو خلوت قریب آن لشکر
نہ تمس دید یہ شن رتن ہند جنگ — نہ کنن تس صدای توپ تفنگ

فتح کرہ اُسی کم بخت نہ تھنگ
مہ کنس گومہ موی واللہ اعلم
نورہ فرماؤمسی مہ چھمن تہ تھنگ اشوکی کر
سف بصف استادہ درم بو
مردہ واے چھو پیر دامن گرہ
داستانو بانیظرن نے نار
کنشہ ما کہنہ توہ دری پیکار
آسوت جایہ وتہ کوتاہ گال
صاحبن اکھ پرژھا وچھکا گال

پیوٹ شکیاہ چھوعاشقن ہند حال
گیاہ چھورت عارفن ہندی احوال
پیش اکھا عرفکا زنود نمود
سپچھو فاش غرنود در نابود

۲۷

سر عالم وند او سبیان
سونہ بانا عالم وند از بیان
داراوازاس وان جدا ز بیان
مولوین تہ زتہ زور وری
مولوین شنکپال کری
سپہ خلوت شنکپال خلوت دراو
شبہ اکہ جای تس خلوت دراو

تاکسیس پیہ طہارت برائے
دیکھ شخصاہ سفید پوش وتاب
ویتین بیلین سودرت بلند و بالا تہ
قامدو قامت لون سو لالا تہ
سرچھاو رود دور استادہ
مولوی کہ یہ آسنہ پیری زادہ
محو دھنہ ہیب وا کیسر
چھپ سنو آسس کیہ ژورا لشکر

ونوبہ ذاتن غوث فیضِ استعداد
پیر کانیہ بہ سلق چھوی ارشاد
فیض نکوی لازم تمن ان وتت ہاو
ولیہ ژہ شیخن تمن بوچھس نہ تہ زیس گرہ امسکین
ژہ پیر چھہ بہ پینہ پاپ صاحب دین
دوچھس بوٗزِ کیفن و شنو سود
ژہ خواپنہ صاف چھی از نور

هاوِنس لوٗرہ تمۍ اشارہ باب
ییہ دِیوٗلس مہ کھوٗژ راہ اکس
مولوی گوٗس نکھہ بے وسواس
حضرتِ خضر ابو العباس وچھن
بہ ادب تس کرن سلام و نیاز
خوشنجران خواجہ خضرن ڈال
کرکھ ذاتن ژہ منبع البرکات
چھہ جماعتاہ درونِ آبِ طہور
دریا چشمہ سار درِ کشمیر
ناوہ ناوہ چھہ ناگہ تمۍ مشہور
کیہنہ تمن منز اہلِ ایمان چھی
اتھ خدا تمۍ چھہ رہبر گاران
ژہ کرو کھ خالقن تمن رہبر
کر تمن رہبری براہ خدا

توۍ لنہ شیخن تمی اشارہ حجاب
کھوژنہ فہالین تہ سوی چھو ساروی یس
لتن لشہ بویہ آشنائی اکس
رحمت لطف بے قیاس وچھن
گوسو فیضِ باطنی ممتاز
خلعتِ قطبیت ژہ شوبی ناِل
درہ عسارنال ستوٗدہ صفات
ناگہ تہ ڈلتہ چشمہ مشہور
کیہنہ بہ آباد کیہنہ کوہن جاگیر
خلقتاہ ذاتہ سنز موپر اندٗ نور
صاحب دیں ہم مسلمان چھی
چھہ تمن منز امیر ہم شاہان!
خطِ ارشاد چھوی ژہ اندٗ داور
بہ جماعتاہ زآدمی چھہ جُدا

ژہ شین اشنا نور لوٗس
پیش سنز گوش یمن لکھ پیس سافی
پیش نہ ژہ بینس بے نیس سانی
پوپسہ خضرن چھہ تمن ساکنی
ونو بہ خضر و پیر ہیچ تمن پاری
ژہ اول خدایہ سنز بیاری
پیہ ژہ پنجہ سنز چھی

پیوٗرہ ژہ نیرہ نخی د نافرمان
نتی بنہ قہر حضرت سلطان
بولتی ساری زنن و مردن
دورٹی دستہ پادم گردن
ولیہ گاہ تارہ نہ در خود معلوم
چھوک ژہ ہمراہ حضرت مخدوم
ینی الکی ابہ سلہ از سلطان
نتی ژہ قوشن نتی چھو در فرمان
اتی نہ قوشن نتی چھو در فرمان آسمان و زمین
کتی چھو در دستِ آسمان و دین
ژندہ دتہ نجر دیرتہ دینا دین
بلم کار کرکھ ساز تہ اسکی کرتی
پنجر سنز ابل درازنی گرمانی
غوثیت مل چلہ کرد وقت خوشنود
در اوار ژہ ستیکال ژہ شیخ داود

ہم بنیم ہم زیادہ کمی وقت آسمنہ او
ہم تیز عمر مہ اسمنہ او
اہ کوتاہ بو سر سری ویاد
یم دقصہ بہت او حال ویپیشی
کرہ عرضی بحضرت پیشی

گرہ ہیم چھوس نہ واقف زعمر وقتس
کس منہ عمر حضرت نوح ہے
پیر کرہ مرتب ہتنہ نے وقتس
منہ تونہ چھ زصحیح وون ہیم
بس نتہ زیادہ ساسہ بڈو وقتہ

بیان حالات خلیفہ حضرت
پیر دستگیر صاحب رحمۃ اللہ علیہ
مکمل حالات او گوید

آدپیر س لشہ پکان پیادہ — ردو بہر ادب سوالیستادہ
تراو ہمدوش شیخی تس حبا ے — دچھنہ تاثیر تس زنورِ خدا ے
دچھنہ د سرِ حق د پانت تس — کونہ چیز کیٔ کیہنہ خیانت تس
یہ تبرک تمن پت مقسوم — پیش سید جمال الدین مخدوم
یہ دلون سرلسبر بہولا نا — وچھنہ اندر طریق حق دانا
بہناون بمسندِ ارشاد — ہمچو فرزند تس وتی استاد
بلکہ منظور گو فرزندی — آشسوبائل تمس بہ دلبندی
طالبان ذمہ تس کمن ساری — گوتھتوی فیض حق ادہ جاری
یتر اکس پٹ او نظر تراوک — زان نظر زن سو معرفت چاوک
از نظرِ طالبان منور گیے — ژاٹ استادسی برابر گیے
غازئی دین نصیب غازی گو — میرادہ نازوک نیازی گو
اکہ نظر کر تمو بہ منظوری — شیخ مسعود یس چہو پانپوری
صاحب رازاہلِ حال سپن — تس مکمل بکل کمال سپن
بیدانک طالبان ہتہند دریاد — گژہ آسون مہ از فلک امداد

بیر تو جہ پیر شاہ ملک بقا
پیر صاحب تقوے
عارف و پر تقس
رہ ریاضت ہوائی پانس
نفس پر و ون
پانہ بچہ لذت لذت دنیہ
ذرا
لذات نہ بایل
کس شو لو رسے شیخ بیا و دیکھ
ار سو لذت شیخ بیان زوادہ و خدا
چھو سو لذت از صفت بیان زوادہ کشتی
مطلع نور شیخ نور دی پیشی
حضرت شیخ بہ حسی و ریا و ا
اللہ اللہ بہ نعمت باہ بدیب آرو
سبحان عجب زونوی لوبی اند و لایت تس
نامی از فیض حق عنایت تس

آسو ویسی زانبیائش فیض
چهولکهان شرح حال دنبابه
کرتی مرتبه نهند نامے
عقل حیران وچهت سو حال اتهند
کره کیا مرتبه نهند تصنیف
ڈال کهاری اند سلیمانش
چهوم غرض دیوه سه ازن دیداد
رادن لکهو سو حضرت ریشی
عمر وتهم اٹهه نند نه ساله
تهیت تس نه اولیا و ولی
خضر داد حضرت موسیٰ
آس نه صحبتش الیاس هر دم
بلکه درصحبتش رجال الغیب
درجوانی خیال طاعت تس

هام پیاپے زاولیائش فیض
لیس چهو مشهورش اقتابه
لکهونه تهم ریشنامه لامے
فکر اندر وتا اکمال اتهند
باسلیمان چه جاپے ورضعیف
بیچه دن فخر زاده سلطانش
عمه منزه مه تهم کرن دلشاد
آسو مائل لوکٹ بدر ریشی
آسو خاص چساه دنباله
بلکه از مرتضیٰ جناب علی
نوح و ادریس حضرت عیسیٰ
انبیا اولیا ملائک هم
آس وراثان بدرگهش الاریب
کارنه شغل بازراعت تس

آسو تیس از زمین غذائے حلال
والتشند باخدائے ورجب ال حرام
فیض باطن تمس ... بولا ... ظهار
وانوار حضرت ... و صلواة ... حبیب الله
... نند ... دیوان ...
... نذر عین نور ...

بیه منزه ... لغوب

وبیان کرامات حضرت
فضیلت ... شیخ
... صاحب

۷۵

... ریشی ...

پیرہ بہ صاحب ماہ ریشی گشور دل
سو تھوی آسہ شاہ کشور دل
چھم دیوان بوسے از صفا ریشی
ثم مہ سوی بوی تمی شاہ او بجوی
بیت زنفس اندر دیوان چھم بغی
از اشارہ امومن ہن ماو
حضرت ریشی بیار ان باو
گاری باہ سی آسو درامت
آسو ہم کس من دور درامت

پرتسنز آس تم ہنون حق ہیون	آسہ بونہ حلال بیہ بند خون
اتی دیان آسوآن کاون گاٹہ	پتش ریشی ہری بزاری ڈارٹہ
کستومہ تقصیر عفو کر اشد	چھوک زہ پہ فیض عارف باللہ
یس اکھا بندہ آکھی پھوی	تس بفرمان ماہ وماہی چھی
امر حضرت کریم یم اک مانو	حکم تمسند ہیو سعادت زانو
از اشارہ شیرن ہتن ماہی	گیہ سلطان ادہس راہی
ییس شہنشاہ ملک منتے چھوی	تس نشہ خرہ وہ اکھ جہانا چھوی
نائب حق اتہ پرچہت تس	پشت دبالا زیہ دست تمس
یس اکھا بنہ نائب سلطان	تس پہ دیہ چہرہ بہ ابسر فرمان
کیاہ چھہ تم خاص حق پرست پین	یم امہ فیضہ سیت مست پین

بیان یدن شیخ نورالدین نورانی کمالات شیخ هردی از مدت دو صد سال میگوید

افسر ریشیان روی زمین	رہبر خلق شیخ نورالدین

ہی لاران خلق از ہر سوی
پادشاہس زار مطلب جوی
نیب وار حضرت ریشیی سمتیی استقبال
زو لاران سوار صفا ریشیی برای سلوک در ہر حال
در او ریشیی باہم سیر نون خباب حضرت شیخ
اسو ریشیی بدل حضرت شیخ داری

ژاد اندر دماغ سلطانی	گرنہ تم سیر باغ سلطانی
لیس کھاہ بنہ شاہسی ہمراز	لتن چھو محتاج پرت اکھاہ بہ نیاز

بیان رفتن قطب السالکین سر حلقۂ عارفین حضرت شیخ حمزہؒ در اپنج نزد ریشی مال رحمۃ اللہ علیہم اجمعین

گنج عرفان سو حضرت سلطان	درۃ التاج اولیاءِ جہان
کرتمو عزم بہر سیر مراج	آسو دین تہ عارفن سرتاج
جو درس ہٹ سو ماہ در سرطان	دراو بایہ شیخ حضرت سلطان
یارتس ہمرکاب گے اکثر!	خواجہ اسحاق ہو لوی حیدر
شیخ داود ہم حسن قاری	خادمان طالبان خو ساری
عالمان ہم ہبہ ملا احمد	دست اندر سر کالبتس زد
طالبان مخلصان ساری بار	آسہ شخص ہمہ جلوہ دار
دراپنج زات خورم و دلشاد	ایخسی از چھو ناو اسلام باد
دکھوار شیخ شہرہ در ہر جا	وانگ گامس اندر جہانگ شاہ

سو تن کس ملکہان یاری
سو چھ یاری ان حضرت تیمہ
یار سکنہ تمہ جاں نیکیس
منع وابط تکاو خود موجود
بینش تہ ساروی ازو
والو ازغیب

تصنیفات کرن بعد العوان
لالی یم یاد شاہ جہان
خوال یم ماں ییام نو ولیپیشی
بیت سر خوال ییام درویش پیشی
دیوس شیخن بیانو لسے پیشی
ایستادہ بجو دچہ اندر پیشی
حق پیچھی در جہان گہاد
پیغمبرن پی ونشاہ
سہند دویمی ریشی ہند دوا

حصہ اول ختم شد

باقی حالات حصہ دوم
اور حصہ سوم میں
مطالعہ فرماویں

فہرست کتب و تازہ ترین غزلیات کشمیری

نام کتب	قیمت	نام کتب	قیمت	نام کتب	قیمت
گلدستہ کلان و مکمل	۱۲ر	بیاض مشتاق	۲ر	بیاض احمد ٹواری حصہ اول	۲ر
حبہ خاتون کلان	۸ر	ترانہ یوسف زرگر	۲ر	بیاض احمد ٹواری حصہ دوم	۲ر
وامق عذرا کلان	۸ر	ترانہ بلبل	۲ر	بیاض احمد ٹواری حصہ سوم	۲ر
کاشر سلطانی	۵/۸	پیام سگر	۲ر	بیاض احمد ٹواری حصہ چہارم	۲ر
ہارون رشید کلان	۳ر	ریشی نامہ حصہ اول	۲ر	بیاض احمد ٹواری حصہ پنجم	۲ر
یوسف زلیخا کلان	۸ر	ریشی نامہ حصہ دوم	۲ر	بیاض احمد ٹواری حصہ ششم	۲ر
قصہ شیخ منصور کلان	۴ر	میلاد النبیؐ حصہ اول	۲	بیاض محمود تازہ حصہ اول	۲ر
بہار مدینہ	۴ر	میلاد النبی حصہ دوم	۲ر	بیاض وازہ محمود حصہ دوم	۲ر
قصہ لال مال پری	۱۰ر	کاشر بہار	۲ر	بیاض وہاب کھار حصہ اول	۲ر
کاشر بارہ باگے	۶ر	بیاض محمود گامی	۲ر	بیاض وہاب کھار حصہ دوم	۲ر
کاشر قصیدہ بردہ	۴ر	پیام بیتاب	۲ر	ترانہ محمد سراج حصہ اول	۲ر
ختمات مربعہ کشمیر مع دعا	۲ر	یسرنا القرآن	۶ر	ترانہ محمد سراج حصہ دوم	۲ر
دعائے صبح مع نماز	۳ر	اوراد فتحیہ	۳ر	ترانہ محمد سراج حصہ سوم	۲ر
قصہ سلطان غزنوی	۲ر	اوراد قادریہ	۳ر	کلام عمہ ہیر حصہ اول	۲ر
کاشر نور نامہ	۲ر	اذان اور پیمانے	ار	کلام عمہ ہیر حصہ دوم	۲ر
سوز چمن	۲ر	بہارہ کابل	ار	اکہ نندن	۲ر

نقالوں سے پرہیز کرو!

رعایتی اعلان

صاحبان۔ یہ کتب خانہ ۱۹۳۰ء سے جاری ہے۔ چونکہ خدا کے فضل و کرم سے روز افزوں ترقی پر ہے۔ اس کتب خانہ میں ہر علم و فن کی کتابوں کا کافی ذخیرہ مثلاً عربی۔ اردو۔ فارسی، پنجابی، کشمیری کی فروخت کے لئے موجود رہتی ہیں۔ ہمارا کتب خانہ ارزان میفروشی بسیار میفروشی کا مصداق ہے۔ مثلاً قرآن شریف مترجم وغیرہ، حمائلیں، پنجسورے سیپارے فوٹو بادشاہان و لیڈران نئے سال کی ڈائریاں جنتریاں کیلنڈر، عید کارڈ، کتب حکمت مسائل، حدیث، فقہ، تعویذات قصہ جات، جنگ نامے، تواریخ، ناولیں۔ ڈرامے، افسانے، غزلیات وغیرہ وغیرہ نیز کتب درسی جماعت اول سے لیکر دسویں جماعت تک سامان سٹیشنری مثلاً کاغذ، قلم، دوات، سلیٹ، سیاہی، پنسل، نب وغیرہ ہم سے ہر وقت بارعایت تھوک و پرچون ملسکتی ہیں۔ جو صاحب کتابیں خریدنا چاہیں بہ ترسیل قیمت پیشگی یا بذریعہ وی۔ پی منگا سکتے ہیں۔ کارڈ آنے پر فہرست کتب مفت روانہ کیا جائیگا۔ دکانداروں کو خاص رعایت دی جائیگی۔ جملہ خطوط مندرجہ ذیل پتہ پر آنے چاہیں

المشتہر

شیخ غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب مہاراج گنج سرینگر کشمیر